

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag om godkännande av den europeiska konventionen om medborgarskap och om anslutning till konventionen om begränsning av statslöshet samt med förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionerna som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den i Strasbourg i november 1997 ingångna europeiska konventionen om medborgarskap (medborgarskapskonventionen), godkänner anslutning till den i New York i augusti 1961 ingångna konventionen om begränsning av statslöshet och ger sitt samtycke till att Finland gör vissa reservationer som avges med stöd av medborgarskapskonventionen.

I medborgarskapskonventionen fastställs principer och regler för medborgarskap och regler som gäller militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap. De ledande principerna är att var och en har rätt till ett medborgarskap och att statslöshet ska undvikas. Konventionen innehåller en princip om icke-diskriminering, och vidare finns där bestämmelser om förvärv, förlust och återvinning av medborgarskap, om flerfaldigt medborgarskap och om förfaranden angående medborgarskap.

Huvudregeln enligt konventionen om begränsning av statslöshet är att en fördragslutande stat ska bevilja en person född på dess territorium medborgarskap om personen inte får annat medborgarskap. En fördragslutande stat ska också bevilja barn till medborgare i den staten medborgarskap om de inte får annat medborgarskap. Förlust eller avsägelse av medborgarskap får i regel inte leda till statslöshet. Konventionen innehåller ett förbud mot att beröva en person eller grupp av personer deras medborgarskap på

grund av ras eller av etniska, religiösa eller politiska skäl. Dessutom innehåller konventionen bestämmelser som gäller situationer där territorium överläts och retroaktiv tillämpning av vissa konventionsbestämmelser samt förfaranden för avgörande av tvister i fråga om konventionens tolkning och tillämpning.

Bestämmelserna i medborgarskapslagen, som trädde i kraft 2003, ligger i linje med bestämmelserna i både medborgarskapskonventionen och konventionen om begränsning av statslöshet.

Internationellt trädde medborgarskapskonventionen i kraft i mars 2000. För Finlands del träder den i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid på tre månader räknat från den dag då Finland deponerat godtagande- eller godkännandeinstrumentet hos Europarådets generalsekreterare. Konventionen om begränsning av statslöshet trädde i kraft internationellt i december 1975. I fråga om Finland träder den i kraft den nittionde dagen efter den dag då anslutningsinstrumentet deponerats hos Förenta nationernas generalsekreterare.

De föreslagna lagarna om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionerna som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft vid en tidpunkt som republikens president bestämmer genom förordning och som sammanfaller med tidpunkten för respektive konventions ikraftträdande.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Den internationella utvecklingen	3
2.2 Lagstiftningen i Finland.....	3
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	5
3.1 Målsättning	5
3.2 De viktigaste förslagen.....	5
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
6 ANDRA OMSTÄNDIGHETER SOM INVERKAT PÅ PROPOSITIONENS INNEHÅLL	6
DETALJMOTIVERING	8
1 KONVENTIONERNAS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND.....	8
1.1 Den europeiska konventionen om medborgarskap	8
1.2 Konventionen om begränsning av statslöshet	19
2 LAGFÖRSLAG	23
2.1 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den europeiska konventionen om medborgarskap	23
2.2 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om begränsning av statslöshet.....	23
3 IKRAFTTRÄDANDE	24
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH BEHANDLINGSORDNING.....	24
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	24
4.2 Behandlingsordning	25
LAGFÖRSLAG	27
1. Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den europeiska konventionen om medborgarskap	27
2. Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om begränsning av statslöshet	28
FÖRDRAGSTEXT	VIRHE. KIRJANMERKKIÄ EI OLE MÄÄRITETTY.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Avsikten med denna proposition är att sätta i kraft följande konventioner för Finlands del: den europeiska konventionen om medborgarskap, som ingicks i Strasbourg den 6 november 1997, nedan kallad *medborgarskapskonventionen*, och konventionen om begränsning av statslöshet, som ingicks i New York den 30 augusti 1961.

Medborgarskapskonventionen innehåller principer och regler som gäller medborgarskap och bestämmelser om militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap. En viktig princip i konventionen om begränsning av statslöshet är vars och ens rätt till ett medborgarskap och undvikande av statslöshet.

Fördragsslutande parter i medborgarskapskonventionen är Albanien, Bulgarien, Danmark, Island, Makedonien, Moldavien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovakien, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike. Parterna i konventionen om begränsning av statslöshet är Albanien, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Costa Rica, Danmark, Förenade kungariket, Guatemala, Irland, Kanada, Kiribati, Lesotho, Lettland, Liberia, Libyen, Nederländerna, Niger, Norge, Nya Zeeland, Rumänien, Rwanda, Senegal, Slovakien, Sverige, Swaziland, Tchad, Tjeckien, Tunisien, Tyskland, Uruguay och Österrike. Internationellt trädde medborgarskapskonventionen i kraft den 1 mars 2000 och konventionen om begränsning av statslöshet den 13 december 1975.

Konventionerna bifogas denna proposition.

2 Nuläge

2.1 Den internationella utvecklingen

Förenta nationerna har i flera sammanhang försökt driva individens rätt till medborgarskap och begränsa statslösheten. Enligt 1948 års allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna har var och en rätt till ett medborgarskap och ingen får godtyckligt frantas sitt medborgarskap eller nekas rätten att ändra

medborgarskap. Många överenskommelser om mänskliga rättigheter där även Finland är part innehåller bestämmelser om medborgarskap. Enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (FördrS 7–8/1976) har varje barn rätt att förvärva ett medborgarskap. Denna princip betonas också i konventionen om barnets rättigheter (FördrS 59–60/1991). I konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (FördrS 67–68/1986) bestäms att konventionsstaterna ska ge kvinnor samma rätt som män att förvärva, byta och behålla medborgarskap. De ska särskilt säkerställa att varken äktenskap med en utlänning eller makens byte av medborgarskap under äktenskapet automatiskt medför ändring av hustruns medborgarskap, gör henne statslös eller påtvingar henne makens medborgarskap. Vidare ska konventionsstaterna ge kvinnor samma rättigheter som män i fråga om deras barns medborgarskap. Även konventionen om gift kvinnas medborgarskap (FördrS 32/1968) eftersträvar jämställdhet i medborgarskapsfrågor. I den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering (FördrS 37/1970) förbinder sig konventionsstaterna att tillförsäkra var och en, utan åtskillnad grundad på ras, hudfärg eller nationellt eller etniskt ursprung, rätten till medborgarskap. Dessutom har Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige ingått ett nordiskt avtal om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap (FördrS 61/2003), nedan kallad det nordiska medborgarskapsavtalet. Konventionen om begränsning av statslöshet ingicks i New York den 30 augusti 1961. Ett ställföreträdande möte för Europarådets ministerkommitté antog den 14 maj 1997 den europeiska konventionen om medborgarskap. Den öppnades för undertecknande under ministerkommitténs 101:a session den 6 november 1997.

2.2 Lagstiftningen i Finland

Bestämmelser om medborgarskap finns i grundlagen, medborgarskapslagen

(359/2003) och statsrådets förordning om medborgarskap (799/2004). Enligt 5 § i grundlagen får barn finskt medborgarskap vid födelsen och genom föräldrarnas medborgarskap enligt vad som närmare bestäms genom lag. Enligt grunder som bestäms i lag kan medborgarskap också beviljas efter anmälan eller på ansökan. Ingen kan fräntas eller befrias från sitt finska medborgarskap annat än på i lag bestämda grunder och under förutsättning att han eller hon har eller får medborgarskap i en annan stat. Vår medborgarskapslag följer härstamningsprincipen (*jus sanguinis*), som i syfte att undvika statslöshet kompletteras av territorialprincipen (*jus soli*).

Finland övervägde att godkänna medborgarskapskonventionen 1997. Det ansågs då att ett godkännande skulle ha krävt reservationer mot vissa av konventionsartiklarna. År 1997 gällde 1968 års medborgarskapslag (401/1968, ändrad genom 584/1984 och 155/1995). Enligt 31 § i regeringsformen (94/1919) var det republikens president som var behörig att avgöra ansökningar om medborgarskap. Anmälningar om medborgarskap avgjordes av Utlänningsverket. Ett godkännande av konventionen skulle ha krävt reservationer mot artikel 6 stycke 1 punkt a, artikel 7 stycke 2 och artikel 12. Enligt den medborgarskapslagstiftning som då gällde förvärvade utom äktenskapet födda barn till män som var finska medborgare finskt medborgarskap antingen om föräldrarna senare ingick äktenskap eller genom anmälningsförfarande. Det räckte således inte med att faderskapet fastställdes för att barnet skulle förvärva finskt medborgarskap. Behovet av en reservation undanröjdes i detta avseende när den gällande medborgarskapslagen trädde i kraft: enligt dess 9 § 1 mom. 2 b punkt förvärvar ett barn som föds utom äktenskapet i Finland finskt medborgarskap om faderskapet fastställs och om fadern är finsk medborgare. Den andra reservationen skulle ha gällt artikel 7 stycke 2. Enligt den tidigare medborgarskapslagstiftningen kunde ett barn förlora sitt finska medborgarskap i vissa situationer om föräldrarna förvärvade annat medborgarskap och barnet inte längre hade någon vårdnadshavare som var finsk medborgare. Det som var avgörande när det gällde förlust av medborgarskap var vårdnadsrelationen

och inte föräldraskapet i sig. Behovet av en eventuell reservation undanröjdes genom den nya medborgarskapslagen. Det tredje fallet där en reservation tidigare klart var påkallad var avsaknaden av möjligheten att överklaga medborgarskapsärenden. Det gick inte att överklaga beslut som republikens president hade fattat. Möjligheten att överklaga medborgarskapsbeslut infördes den 15 augusti 1998 då en lag om ändring av medborgarskapslagen (481/1998) trädde i kraft. Samtidigt överfördes behörigheten i medborgarskapsärenden i sin helhet till Utlänningsverket.

Från och med den 1 juli 1968 har barn som föds i Finland förvärvat finskt medborgarskap vid födelsen, om han eller hon inte vid födelsen förvärvar annat medborgarskap. Territorialprincipen, som kompletterar härstamningsprincipen, nämndes redan i 1 § 1 mom. 4 punkten i den upphävda medborgarskapslagen (401/1968), och i den nuvarande medborgarskapslagen ingår den i 9 § 1 mom. 4 punkten. I detta avseende har det inte funnits något hinder mot anslutning till konventionen om begränsning av statslöshet. Däremot skulle ett konventionstillträde tidigare ha krävt en ändring av medborgarskapslagen när det gäller barn födda utom äktenskapet till män som är finska medborgare. Barn vars far var finsk medborgare, men som föddes utomlands och utom äktenskapet, förvärvade finskt medborgarskap bara om föräldrarna senare ingick äktenskap eller genom anmälningsförfarande. Det fanns luckor i vår lagstiftning när det gällde att garantera de barn medborgarskap som inte kunde förvärva medborgarskap i födelsestaten och som därmed blev statslösa. Med andra ord stod vår tidigare medborgarskapslagstiftning i strid med konventionsbestämmelserna. Denna brist på överensstämmelse har undanröjts genom den nya medborgarskapslagen.

Vår gällande medborgarskapslagstiftning motsvarar bestämmelserna i medborgarskapskonventionen och konventionen om begränsning av statslöshet.

Medborgarskapskonventionen innehåller regler som gäller fullgörande av militärtjänst. Våra nationella bestämmelser om fullgörande av och befrielse från värnplikt finns i värnpliktslagen (452/1950). Regeringen har över-

lämnat en proposition till riksdagen med förslag till ny värnpliktslag (RP 37/2007 rd). Både den gällande och den föreslagna värnpliktslagen innehåller en bestämmelse som säger att beträffande värnplikten gäller utöver värnpliktslagen dessutom det som följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att Finland ska godkänna medborgarskapskonventionen och ansluta sig till konventionen om begränsning av statslöshet. Medborgarskapskonventionens godkännandeinstrument deponeras hos Europarådets generalsekreterare och den andra konventionens anslutningsinstrument hos FN:s generalsekreterare.

I fråga om stater som tillträder medborgarskapskonventionen träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid på tre månader räknat från den dag då staten i fråga, i detta fall Finland, deponerat godtagande- eller godkännandeinstrumentet hos Europarådets generalsekreterare. I fråga om stater som tillträder konventionen om begränsning av statslöshet träder konventionen i kraft den nittionde dagen efter den dag då anslutningsinstrumentet deponerats hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

De föreslagna lagarna om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionerna som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft samtidigt som respektive konvention.

3.2 De viktigaste förslagen

Syftet med medborgarskapskonventionen är att främja en fortgående utveckling av rättsprinciperna om medborgarskap och införliva dem i nationell lagstiftning. Strävan är att skapa förutsättningar för god förvaltningspraxis i medborgarskapsfrågor. Konventionen understryker vars och ens rätt till medborgarskap och förbjuder godtyckligt berövande av medborgarskap. Vidare innehåller konventionen ett förbud mot diskrimine-

ring. En av de viktigaste principerna är att förhindra och begränsa statslöshet.

Syftet med konventionen om begränsning av statslöshet är att garantera var och en medborgarskap i någon stat. Huvudregeln är att en fördragsslutande stat ska bevilja en person född på dess territorium medborgarskap och även garantera sina medborgares barn denna rättighet fast de föds någon annanstans, om barnet annars skulle bli statslös. Det är också meningen att genom konventionen förhindra att någon blir statslös om han eller hon på grund av förändrat civilstånd eller förändrad civilstatus eller av någon annan orsak förlorar sitt medborgarskap i en fördragsslutande stat. En person ska inte på grundval av egen anmälan eller mot sin vilja befrias från eller fräntas en fördragsslutande stats medborgarskap, om följden blir statslöshet. Ingen får berövas sitt medborgarskap på grund av ras eller av etniska, religiösa eller politiska skäl. De fördragsslutande staterna ska också tillse att medborgare inom ett område inte blir statslösa vid statssuccession eller när territorium annars mottas eller överläts.

4 Propositionens konsekvenser

Båda konventionerna innehåller till största delen bestämmelser om ämnen som det i Finland föreskrivs om i medborgarskapslagen. Bestämmelserna anger principerna och förfarandena för förvärv och förlust av medborgarskap.

I regeringens proposition med förslag till medborgarskapslag (RP 235/2002 rd) sägs det att en godkänd proposition ger Finland möjlighet att godkänna den europeiska konventionen om medborgarskap och att ansluta sig till konventionen om begränsning av statslöshet utan reservationer. Medborgarskapslagen behöver inte ändras om konventionerna godkänns. Den icke-diskriminering som konventionerna föreskriver finns inskriven i 6 § i vår grundlag. Konventionerna påverkar inte myndigheternas verksamhet och föranleder inga tilläggskostnader.

Både den gällande värnpliktslagen och den föreslagna nya värnpliktslagen innehåller en bestämmelse som säger att beträffande värn-

plikten gäller utöver värnpliktslagen dessutom det som följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland. När Finland anslutit sig till de nu avsedda konventionerna kommer konventionsbestämmelserna att komplettera Finlands lagstiftning om värnplikt när det gäller militära förpliktelser för medborgare i konventionsstaterna.

Om medborgarskapskonventionen godkänns kommer ansökningarna om befrielse

från beväringstjänst att minska något eftersom en större del av de värnpliktiga kommer att befrias från tjänstgöring direkt med stöd av konventionen. Utlänningsverket har årligen på Huvudstabens begäran bestämt status när det gäller medborgarskap för ca 100 personer i värnpliktsåldern. Konventionstillträdet skulle inte i någon nämnvärd utsträckning inverka på antalet fall där Utlänningsverket fastställer medborgarskapsstatus

Tabell: Antalet ansökningar om befrielse från beväringstjänst

2002	2003	2004	2005	2006
223	261	352	400	442

Tabell: Antalet bestämda medborgarskapsstatus på Utlänningsverket (st.)

2002	2003	2004	2005	2006
2 548	1 378	990	987	1 348

5 Beredningen av propositionen

Europarådet godkände medborgarskapskonventionen den 6 november 1997. Finland var en av de stater som då undertecknade konventionen. Följande 16 stater är parter i konventionen: Albanien, Bulgarien, Danmark, Island, Makedonien, Moldavien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovakien, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

Finland deltog som observatör i den konferens som beredde konventionen om begränsning av statslöshet i Genève 1959. I fortsättningskonferensen i New York deltog Finland som fullvärdig medlem. Förenta nationernas generalförsamling godkände konventionen den 30 augusti 1961. Följande 33 stater är parter i konventionen: Albanien, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Costa Rica, Danmark, Förenta kungariket, Guatemala, Irland, Kanada, Kiribati, Lesotho, Lettland, Liberia, Libyen, Nederländerna, Niger, Norge, Nya Zeeland, Rumänien, Rwanda, Senegal, Slovakien, Sverige, Swaziland, Tchad, Tjeckien, Tunisien, Tyskland, Uruguay och Österrike.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet. Utlåtanden har lämnats av justitieministeriet, utrikesministe-

riet, försvarsministeriet, arbetsministeriet, finansministeriet och Utlänningsverket.

6 Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Regeringens proposition med förslag till ny värnpliktslag (RP 37/2007 rd) överlämnades till riksdagen den 15 juni 2007. Regeringen föreslår en ny värnpliktslag som ersätter 1950 års värnpliktslag. Syftet är att se till att värnpliktslagen uppfyller grundlagens krav och även i övrigt är mer tidsenlig och välfungerande. Mer flexibla förfaranden föreslås när det gäller utlandsfinländares och andra staters medborgares värnpliktsärenden. En utomlands bosatt person är enligt förslaget inte skyldig att infinna sig vid uppbådet personligen, utan kan sköta ärendet genom att sända en skriftlig redogörelse över sin tjänsteduglighet. Den som länge varit bosatt utomlands och dessutom har medborgarskap i en annan stat är inte skyldig att infinna sig till uppbåd eller tjänstgöring under fredstid. Dessutom kvarstår alltså möjligheten att bevilja befrielse på ansökan. Lagförslaget innehåller en bestämmelse enligt vilken det angående fullgörandet av värnplikten dessutom gäller vad som bestäms om detta i internatio-

nella avtal som är förpliktande för Finland. I denna regeringsproposition föreslås att Finland i fråga om den europeiska konventionen om medborgarskap gör reservationer och avger en förklaring. Innehållet i dessa har samband med vissa bestämmelser i värnpliktslagen. Därför är det viktigt att denna regeringsproposition inte godkänns före den proposition som gäller värnpliktslagen.

Bestämmelser om civiltjänstgöring finns i civiltjänstlagen (1723/1991). Lagen innehåller bestämmelser om befrielse från civiltjänst

på grundval av utländskt medborgarskap. Också i fråga om civiltjänstlagen är en revidering aktuell. Arbetsgruppen för civiltjänstlagen avgav sitt betänkande den 16 oktober 2006. I fråga om fullgörande av civiltjänst vid flerfaldigt medborgarskap ligger arbetsgruppens förslag nära de föreslagna ändringarna i värnpliktslagen. Regeringens proposition med förslag till civiltjänstlag samt vissa lagar som har samband med den (RP 140/2007 rd) överlämnades till riksdagen den 24 oktober 2007.

DETALJMOTIVERING

1 Konventionernas innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

1.1 Den europeiska konventionen om medborgarskap

Den europeiska konventionen om medborgarskap är indelad i tio kapitel: kapitel I om allmänna frågor (artiklarna 1 och 2), kapitel II om allmänna medborgarskapsprinciper (artiklarna 3–5), kapitel III om medborgarskapsregler (artiklarna 6–9), kapitel IV om förfaranden angående medborgarskap (artiklarna 10–13), kapitel V om flerfaldigt medborgarskap (artiklarna 14–17), kapitel VI om statsuccession och medborgarskap (artiklarna 18–20), kapitel VII om militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap (artiklarna 21 och 22), kapitel VIII om samarbete mellan konventionsstaterna (artiklarna 23 och 24), kapitel IX om konventionens tillämpning (artiklarna 25 och 26) och kapitel X med slutbestämmelser (artiklarna 27–32).

Kapitel I

Allmänna frågor

Artikel 1. Konventionens syfte. I artikeln fastslås att konventionen fastställer principer och regler för fysiska personers medborgarskap samt regler som gäller militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap till vilka konventionsstaternas nationella lagstiftning ska anpassas.

Artikel 2. Definitioner. I denna artikel återfinns definitioner av konventionstermer. De ligger i linje med medborgarskapslagen. Med medborgarskap avser konventionen det rättsliga förhållandet mellan en person och en stat. Termen har inte avseende på en persons etniska ursprung. I 2 § i medborgarskapslagen definieras medborgarskap som ett rättsligt förhållande mellan individen och staten som anger individens ställning i staten och med hjälp av vilket de viktigaste rättigheter och skyldigheterna i förhållandet mellan individen och staten bestäms. Enligt artikeln

avser flerfaldigt medborgarskap samtidigt innehav av två eller flera medborgarskap för en och samma person. Begreppet definieras inte i medborgarskapslagen eftersom dess innebörd anses vara självklar. Enligt artikel 2 i konventionen är ett barn varje person under 18 år såvida inte myndig ålder uppnås tidigare enligt den lag som gäller för personen. Enligt 2 § i medborgarskapslagen är ett barn en ogift person under 18 år. Med nationell lag avser konventionen alla slags bestämmelser i det nationella lagsystemet innefattande allt från grundlag till hävd och rättspraxis.

Kapitel II

Allmänna medborgarskapsprinciper

Artikel 3. Statens behörighet. Enligt denna artikel ska varje stat genom sin egen lagstiftning bestämma vem som ska vara medborgare i staten. Den lagstiftningen ska godtas av andra stater i den utsträckning den är förenlig med internationella konventioner, internationell sedvanerätt samt vanligen erkända rättsprinciper för medborgarskap. Enligt 5 § 1 mom. i grundlagen får barn finskt medborgarskap vid födelsen och genom föräldrarnas medborgarskap enligt vad som närmare bestäms genom lag. Enligt grunder som bestäms i lag kan medborgarskap också beviljas efter anmälan eller på ansökan. I 2 mom. sägs att ingen kan fräntas eller befrias från sitt finska medborgarskap annat än på i lag bestämda grunder och under förutsättning att han eller hon har eller får medborgarskap i en annan stat. Bestämmelser om de villkor enligt vilka man får eller förlorar finskt medborgarskap finns i medborgarskapslagen.

Artikel 4. Principer. Artikeln fastställer de principer som konventionsstaternas medborgarskapsregler ska grundas på. Dessa principer är att var och en har rätt till ett medborgarskap, att statslöshet ska undvikas och att ingen ska berövas sitt medborgarskap godtyckligt. Vidare sägs det att varken äktenskap eller upplösning av äktenskap eller endera makens ändrade medborgarskap automatiskt ska inverka på den andra makens medborgar-

skap. Enligt 2 § i grundlagen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag. I all offentlig verksamhet ska lag noggrant iakttas. Ingen kan fräntas eller befrias från sitt finska medborgarskap annat än på i lag bestämda grunder och under förutsättning att han eller hon har eller får medborgarskap i en annan stat; detta enligt grundlagens 5 § 2 mom. Medborgarskapslagen utgår från härstamningsprincipen, dvs. att barnets finska medborgarskap i regel grundas på att en förälder är finsk medborgare. Barn till finska medborgare har rätt till finskt medborgarskap antingen direkt på grundval av lag eller genom ett anmälningsförfarande. Härstamningsprincipen kompletteras av territorialprincipen som garanterar ett barn fött i Finland finskt medborgarskap, om barnet annars skulle förbli utan medborgarskap. Utländska adoptivbarn till finska medborgare har rätt till finskt medborgarskap efter adoptivföräldrarna antingen direkt med stöd av lag eller genom ett anmälningsförfarande. Medborgarskapslagen är negativt inställd till statslöshet. Finskt medborgarskap kan inte förloras och befrielse på ansökan inte beviljas, om följden blir statslöshet. Enligt 4 § i medborgarskapslagen får lagens bestämmelser om förlust av och befrielse från medborgarskap inte tillämpas, om en person till följd av tillämpningen av dem skulle bli statslös. Medborgarskap kan förloras bara på de villkor som stadgas genom lag. Beslut om att medborgarskap förloras och även andra beslut som gäller medborgarskap går enligt 41 § i medborgarskapslagen att överklaga. Ingående av äktenskap, äktenskapsskillnad och medborgarskapsbyte för den ena maken inverkar inte på den andra makens finska medborgarskap.

Artikel 5. Icke-diskriminering. Artikeln förbjuder diskriminering. Enligt stycke 1 får en konventionsstats medborgarskapsregler eller praxis inte diskriminera någon på grund av kön, religion, ras, hudfärg eller nationell eller etnisk härkomst. Enligt stycke 2 ska konventionsstaten behandla alla sina medborgare jämlikt oavsett om de är medborgare från födelsen eller har förvärvat medborgarskapet senare. I motiveringspromemorian till konventionen sägs i fråga om artikel 5 stycke 1 att stater på grund av medborgarskapsbegreppets karaktär förväntas uppställa vissa

kriterier när det gäller att definiera vem som är medborgare i staten i fråga. Därför kan en förmånligare behandling vara berättigad i vissa fall. En stat kan behandla medborgare i vissa andra stater mer förmånligt, och det utgör ändå inte diskriminering på grund av nationell härkomst, utan förmånligare behandling på grundval av medborgarskap. I motiveringen till stycke 2 i samma artikel konstateras det att punkten är formulerad så att det ska framgå att det rör sig om en förklaring och inte en tvingande bestämmelse som måste tillämpas på varje enskilt fall.

Enligt 6 § i grundlagen är alla lika inför lagen. Ingen får utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Medborgarskapslagen innehåller bestämmelser enligt vilka nordiska medborgare kan ges förmånligare behandling än andra i fråga om vissa förfaranden som gäller förvärv av medborgarskap. Enligt 30 § i medborgarskapslagen förvärvar en 18 år fylld medborgare i Danmark, Island, Norge eller Sverige finskt medborgarskap, om han eller hon har förvärvat annat nordiskt medborgarskap på något annat sätt än genom naturalisation, om hans eller hennes egentliga bo och hemvist finns och har funnits i Finland de senaste sex åren och om han eller hon under denna tid inte har dömts till frihetsstraff. Särbehandlingen av nordiska medborgare bygger på Nordiska medborgarskapsavtalet. Naturalisation innebär förvärv av medborgarskap på ansökan. De som förvärvat nordiskt medborgarskap vid födelsen har således i detta avseende en annan ställning än de som förvärvat sådant medborgarskap på ansökan.

Kapitel III

Medborgarskapsregler

Artikel 6. Förvärv av medborgarskap. Enligt stycke 1 ska varje konventionsstat i sin nationella lagstiftning föreskriva att medborgarskap i staten ska förvärvas ex lege av vissa grupper. Dessa är barn till föräldrar varav den ena är medborgare i den konventionsstaten och hittebarn som annars skulle bli stats-

lösa. Konventionsstaternas lagstiftning kan ändå innehålla undantag när det gäller barn födda i utlandet. En konventionsstat får också föreskriva att barn vars föräldraskap bestäms genom erkännande, domstolsbeslut eller liknande förfarande ska förvärva medborgarskap i enlighet med det förfarande som bestäms av statens nationella lagstiftning. Ett barn förvärvar i enlighet med 9 § i medborgarskapslagen alltid finskt medborgarskap vid födelsen om modern är finsk medborgare. Om barnets far är finsk medborgare förvärvar barnet finskt medborgarskap vid födelsen, om fadern är gift med barnets mor eller barnet föds i Finland och mannens faderskap till barnet fastställs. De barn som föds i utlandet, vars far är finsk medborgare och för vilka faderskapet fastställts förvärvar finskt medborgarskap genom anmälningsförfarande. Enligt 12 § 1 mom. i medborgarskapslagen anses ett hittebarn som påträffas i Finland som finsk medborgare så länge som barnet inte har konstaterats vara en främmande stats medborgare.

Enligt artikel 6 stycke 2 ska medborgarskap i en konventionsstat förvärfvas av de barn födda inom dess territorium som inte vid födelsen förvärvar annat medborgarskap. Enligt 9 § 1 mom. 4 punkten i medborgarskapslagen förvärvar ett barn finskt medborgarskap vid födelsen, om barnet föds i Finland och inte vid födelsen får någon främmande stats medborgarskap, och barnet inte på grundval av födelsen ens i andra hand har rätt att förvärva någon främmande stats medborgarskap.

Enligt artikel 6 stycke 3 ska varje konventionsstat medge möjlighet till naturalisation för personer som har legalt och varaktigt hemvist inom dess territorium. Den boendetid som krävs får inte överstiga tio (10) år. Den boendetid som 13 § i medborgarskapslagen i regel kräver är sex (6) år.

Enligt stycke 4 i samma artikel ska varje konventionsstat underlätta förvärv av medborgarskap för vissa grupper av personer, nämligen äkta makar och barn till medborgare i staten, de personer födda inom statens territorium som har legalt och varaktigt hemvist där, statslösa personer och de personer som är erkända som flyktingar och som har legalt och varaktigt hemvist inom statens ter-

ritorium samt personer som innan de fyllt 18 år har haft legalt och varaktigt hemvist inom statens territorium under en viss tidsperiod. I de sistnämnda fallen ska den boendetid som krävs bestämmas i den nationella lagstiftningen. Den boendetid som krävs av en finsk medborgares make när det gäller att förvärva medborgarskap på ansökan är fyra år enligt 22 § i medborgarskapslagen, och samma tid gäller enligt 20 § i samma lag för flyktingar och ofrivilligt statslösa. I 24 § i medborgarskapslagen finns bestämmelser som mildrar kraven i fråga om boendetid och språkkunskaper när det gäller naturalisation av barn till finska medborgare. Vidare underlättar 23 § förvärv av finskt medborgarskap för minderåriga medsökande till vårdnadshavaren. Unga personer som är födda i Finland kan förvärva medborgarskap genom anmälningsförfarande i enlighet med 28 § 2 mom. i medborgarskapslagen.

Artikel 7. Förlust av medborgarskap ex lege eller på initiativ av en konventionsstat. Denna artikel innehåller bestämmelser om när en stat i sin nationella lagstiftning kan föreskriva om förlust av medborgarskap med stöd av lag (ex lege) eller på initiativ av en konventionsstat. Enligt stycke 1 kan ett sådant fall inträffa vid frivilligt förvärv av annat medborgarskap eller vid förvärv av konventionsstatens medborgarskap genom bedrägligt förfarande, osanna uppgifter eller undanhållande av relevanta sakförhållanden av sökanden. Förlust av medborgarskap kan föreskrivas också vid frivillig tjänstgöring i en främmande stats försvarsmakt eller vid uppförande som allvarligt skadar konventionsstatens vitala intressen. Vidare kan förlust av medborgarskap ske vid avsaknad av verklig anknytning mellan konventionsstaten och en medborgare som har varaktigt hemvist utomlands. Underåriga kan förlora medborgarskapet om det fastställs att de förutsättningar som föranledde förvärvet ex lege av medborgarskapet inte längre är uppfyllda. Detsamma gäller vid adoption av ett barn om barnet förvärvar eller innehar den ena eller båda de adopterande föräldrarnas medborgarskap. Enligt 33 § i medborgarskapslagen kan Utlänningsverket inom en viss tid besluta om förlust av finskt medborgarskap, om en person har lämnat en oriktig eller vilseledande

uppgift som, om den hade varit känd, skulle ha lett till att finskt medborgarskap förvägras, eller hemlighållit en uppgift som skulle ha haft samma verkan. I enlighet med lagens 34 § förlorar en finsk medborgare som bor utomlands sitt medborgarskap direkt med stöd av lag vid uppnående av 22 års ålder, om han eller hon inte har tillräcklig anknytning till Finland. Med stöd av 32 § i medborgarskapslagen kan Utlänningsverket inom viss tid besluta om förlust av finskt medborgarskap, om det förvärvats på grundval av faderns medborgarskap och om faderskapet senare har upphävts.

Enligt stycke 2 får en konventionsstat föreskriva att medborgarskap i den staten ska förloras av barn till föräldrar som förlorar medborgarskapet, utom när orsaken till förlust av medborgarskap är tjänstgöring i en främmande stats försvarsmakt eller ett uppförande som allvarligt skadar konventionsstatens vitala intressen. Barn ska dock inte berövas sitt medborgarskap om någon av föräldrarna behåller det. Utlänningsverket kan i enlighet med 33 § 2 och 3 mom. i medborgarskapslagen under vissa förutsättningar besluta om förlust av medborgarskap i fråga om barn. Detta kan ske om en annan persons medborgarskap har varit en förutsättning för att barnet ska förvärva finskt medborgarskap eller om ett barn har förvärvat finskt medborgarskap tillsammans med en person och om personen i fråga förvärvat medborgarskapet genom att lämna oriktiga uppgifter eller hemlighållit uppgifter. Beslutet ska fattas med beaktande av barnets ålder och anknytning till Finland. Barnet kan dock inte förlora sitt finska medborgarskap, om barnets förälder är finsk medborgare.

I stycke 3 sägs att förlust av medborgarskap inte får leda till statslöshet, utom när medborgarskapet förvärvats genom bedrägligt förfarande, osanna uppgifter eller undanhållande av uppgifter. Enligt 4 § i medborgarskapslagen får lagens bestämmelser inte tillämpas, om en person till följd av tillämpningen av dem skulle bli statslös.

Artikel 8. Förlust av medborgarskap på initiativ av den enskilde. Enligt denna artikel ska varje konventionsstat tillåta avsägelse av medborgarskap i den staten på initiativ av den enskilde om den berörda personen inte

därigenom blir statslös. En konventionsstat får dock föreskriva att avsägelse endast får göras av medborgare som har varaktigt hemvist utomlands.

Enligt 35 § i medborgarskapslagen kan en finsk medborgare som också är medborgare i en främmande stat eller som vill bli medborgare i en främmande stat, på ansökan befrias från finskt medborgarskap. I ansökan ska uppges orsaken till att den sökande vill bli befriad från finskt medborgarskap. Ansökan godkänns inte om den sökande har hemkommun i Finland och om syftet med befrielsen är att undvika en skyldighet som följer av finskt medborgarskap. Om den sökande inte ännu när ansökan avgörs är medborgare i en främmande stat, kan han eller hon befrias från sitt finska medborgarskap endast genom ett beslut vars ikraftträdande förutsätter att den sökande inom den tid som nämns i beslutet lämnar en utredning om förvärvet av medborgarskap i den främmande staten. När utredningen om förvärvet av medborgarskap i den främmande staten har lagts fram, utfärdas ett intyg om att villkoret uppfyllts. Befrielse kräver också i enlighet med 4 § att personen i fråga inte blir statslös.

Artikel 9. Återvinning av medborgarskap. Varje konventionsstat ska underlätta återvinning av medborgarskapet i den staten för tidigare medborgare som har legalt och varaktigt hemvist inom dess territorium. Enligt 21 § i medborgarskapslagen kan en tidigare finsk medborgare när de övriga naturalisationsvillkoren uppfylls beviljas finskt medborgarskap på ansökan, om han eller hon varit bosatt i Finland de senaste två åren. Enligt 29 § 1 mom. i samma lag förvärvar en tidigare finsk medborgare finskt medborgarskap efter anmälan, om han eller hon varit bosatt i Finland sammanlagt minst tio år, varav minst två år utan avbrott innan anmälan gjordes. Enligt 2 mom. i samma paragraf förvärvar en tidigare finsk medborgare finskt medborgarskap efter anmälan, om han eller hon har förlorat sitt medborgarskap på grundval av otillräcklig anknytning till Finland och inte har fått information om förfarandet för att behålla medborgarskapet. I 60 § i medborgarskapslagen finns en övergångstid på fem år inom vilken de som förlorat sitt medborgarskap med stöd av medborgarskapslagstift-

ning som gällde tidigare kan återfå sitt medborgarskap efter anmälan. Förvärv av medborgarskap på det sättet kräver inte bosättning i Finland.

Kapitel IV

Förfaranden angående medborgarskap

Artikel 10. *Behandling av ansökningar.* Varje konventionsstat ska enligt den här artikeln se till att ansökningar om förvärv, bibehållande, förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskapet i den staten behandlas inom skälig tid. Konventionen anger inte vad som ska anses vara skälig tid.

Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att få sin sak behandlad utan ogrundat dröjsmål. Ett ärende ska enligt 23 § 1 mom. i förvaltningslagen (434/2003) behandlas utan ogrundat dröjsmål, och en myndighet ska på en parts begäran ge en uppskattning om när ett beslut kommer att ges samt svara på förfrågningar om hur behandlingen framskrider. Medborgarskapslagen innehåller inga bestämmelser om behandlingstiderna. Behandlingstiderna för medborgarskapsansökningar har varit tämligen långa i Finland till följd av att ansökningarna anhopats, men situationen har blivit bättre under de senaste åren. I slutet av 2007 var den genomsnittliga behandlingstiden för alla medborgarskapsansökningar 600 dygn (450 dygn för s.k. klara fall och 1 000 dygn för övriga). Den genomsnittliga behandlingstiden för medborgarskapsanmälningar var cirka två månader.

Artikel 11. *Beslut.* Varje konventionsstat ska se till att beslut om förvärv, bibehållande, förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskapet i den staten förses med skriftlig motivering.

Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska rätten att få motiverade beslut tryggas genom lag. Förvaltningsbeslut ska ges skriftligen enligt 43 § i förvaltningslagen, och enligt dess 45 § ska beslutet motiveras. Enligt 2 mom. 4 punkten i samma paragraf kan motivering utelämnas om ett yrkande som inte gäller någon annan part godkänns genom beslutet och ingen annan har rätt att söka ändring i beslu-

tet. Utlänningsverket ger sina beslut och motiveringar skriftligen. Ett positivt beslut behövs enligt 50 § i medborgarskapslagen inte motiveras. Om ett beslut är endast delvis positivt eller om ett positivt beslut som gäller ett barn har fattats i strid med den andra vårdnadshavarens eller barnets vilja, motiveras beslutet. Negativa beslut ska alltid motiveras.

Artikel 12. *Rätt till omprövning.* I denna artikel bestäms att beslut om förvärv, bibehållande, förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskap ska kunna underkastas omprövning i förvaltningsdomstol eller allmän domstol.

Grundlagens 21 § 2 mom. säger att rätten att söka ändring ska tryggas genom lag. Enligt 41 och 42 § i medborgarskapslagen får Utlänningsverkets beslut överklagas hos förvaltningsdomstolen och förvaltningsdomstolens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen. Också Utlänningsverket har rätt att överklaga förvaltningsdomstolens beslut till den del Utlänningsverkets beslut har upphävts eller ändrats genom förvaltningsdomstolens beslut.

Artikel 13. *Avgifter.* Enligt artikeln ska avgifterna för förvärv, bibehållande, förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskap vara skäliga. Avgifterna för omprövning får inte utgöra ett hinder för denna möjlighet.

I Finland fastslås grunderna för myndigheternas avgifter i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Bestämmelser om Utlänningsverkets behandlingsavgifter finns i inrikesministeriets förordning om Utlänningsverkets avgiftsbelagda prestationer (1164/2006). Syftet med lagen är att storleken på den avgift som staten tar ut ska motsvara statens totala kostnader för prestationen, dvs. dess självkostnadsvärde. För behandlingen av medborgarskapsansökningar och medborgarskapsanmälningar tar man emellertid inte ut en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet, utan i stället tillhandahålls prestationerna till nedsatt pris. En ansökan om förvärv av eller befrielse från finskt medborgarskap kostar 400 euro. Självkostnadsvärdet på en medborgarskapsansökan uppgick 2007 till 648 euro på Utlänningsverket. Avgiften för behandling av en medborgarskapsanmälan var 240 euro. Om den sökande är

underårig eller har varit krigsbarn i Sverige, Danmark eller Norge är den sänkta behandlingsavgiften för en medborgarskapsanmälan 100 euro. Ingen avgift tas ut för ansökningar eller anmälningar om medborgarskap för barn som finns med i en förälders ansökan. Avgift tas heller inte ut för medborgarskapsanmälan av en sökande som visar att han som tillkallad eller förordnad till tjänstgöring eller som frivillig i Finlands armé har deltagit i Finlands krig åren 1939—1945. Självkostnadspriset på en medborgarskapsanmälan var 373 euro 2007. Fullföljdsdomstolar tar ut en avgift för behandling av överklagandet. Behandlingsavgiften är då 82 euro i förvaltningsdomstolen och 204 euro i högsta förvaltningsdomstolen. Detta avgiftsuttag baserar sig på lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993). Statsrådet justerar domstolarnas avgifter vart tredje år genom förordning.

Kapitel V

Flerfaldigt medborgarskap

Artikel 14. *Fall av flerfaldigt medborgarskap ex lege.* Artikeln innehåller bestämmelser om flerfaldigt medborgarskap. En konventionsstat ska medge att barn som har flera medborgarskap som automatiskt förvärvats vid födelsen får behålla dessa. Dessutom ska konventionsstaten medge att medborgarskap behålls om ett annat medborgarskap automatiskt förvärvats vid ingående av äktenskap.

Medborgarskapslagen ser positivt på flerfaldigt medborgarskap. En utlänning som vill bli finsk medborgare får behålla sitt medborgarskap om medborgarstaten tillåter det. En finsk medborgare som förvärvar eller vill förvärva medborgarskap i en annan stat förlorar inte sitt finska medborgarskap, om inte den andra staten kräver det.

Artikel 15. *Andra möjliga fall av flerfaldigt medborgarskap.* Enligt den här artikeln får en konventionsstat i sin nationella lagstiftning bestämma om medborgare i staten som förvärvat eller har en annan stats medborgarskap behåller medborgarskapet i kon-

ventionsstaten. Konventionsstaten får också bestämma om förvärvet eller bibehållandet av medborgarskap i staten är beroende av avsägelse eller förlust av ett annat medborgarskap. Medborgarskapslagen innehåller inga bestämmelser enligt vilka de som förvärvat medborgarskap i en annan stat skulle förlora sitt finska medborgarskap. Lagen innehåller heller ingen bestämmelse enligt vilken förvärv eller behållande av finskt medborgarskap skulle kräva avsägelse eller förlust av ett annat medborgarskap.

Artikel 16. *Bibehållande av tidigare medborgarskap.* Artikeln föreskriver att en konventionsstat inte får göra avsägelse eller förlust av annat medborgarskap till ett villkor för förvärv eller bibehållande av medborgarskap i staten i de fall avsägelse eller förlust inte är möjligt eller skäligen kan krävas. Medborgarskapslagen innehåller ingen bestämmelse som innebär att förvärv eller behållande av finskt medborgarskap kräver avsägelse eller förlust av annat medborgarskap.

Artikel 17. *Rättigheter och skyldigheter vid flerfaldigt medborgarskap.* Denna artikel innehåller bestämmelser om rättigheter och skyldigheter vid flerfaldigt medborgarskap. Medborgare i en konventionsstat som har ett annat medborgarskap ska inom den konventionsstats territorium där de har hemvist ha samma rättigheter och skyldigheter som andra medborgare i den konventionsstaten. Detta påverkar ändå inte de folkrättsliga reglerna om en konventionsstats diplomatiska och konsulära skydd och tillämpningen av internationella privaträttsliga regler.

Finska medborgare som har dubbelt medborgarskap har samma rättigheter och skyldigheter som de finska medborgare som har endast finskt medborgarskap. I Finland omfattar de grundläggande fri- och rättigheterna i enlighet med 2 kap. i grundlagen alla som omfattas av finländsk jurisdiktion.

Kapitel VI

Statssuccession och medborgarskap

Artikel 18. *Principer.* I denna artikel anges de principer som ska tillämpas vid statssuccession. De berörda konventionsstaterna ska

respektera principen om rättssäkerhet, de mänskliga rättigheterna och principerna i konventionen, särskilt i syfte att undvika statslöshet. Vid beslut om beviljande och bibehållande av medborgarskap vid statssuccession ska konventionsstaten särskilt ta hänsyn till personens eget önskemål, verkliga och faktiska anknytning till staten, varaktiga hemvist och territoriella härkomst. Medborgarskapslagen innehåller inga bestämmelser om statssuccession. När Finland godkänner konventionen kommer också dess bestämmelser och principer i fråga om fall av statssuccession att bli tillämpliga här.

Artikel 19. *Överenskommelser genom internationella avtal.* Enligt artikeln ska de berörda konventionsstaterna vid statssuccession söka reglera medborgarskapsfrågor genom inbördes avtal och, då så är tillämpligt, i sina förbindelser med andra berörda stater. Medborgarskapslagen innehåller inga bestämmelser om statssuccession. När Finland tillträder konventionen kommer också konventionens principer i fråga om statssuccession att bli tillämpliga här.

Artikel 20. *Principer rörande icke-medborgare.* I denna artikel föreskrivs att medborgare i en föregångarstat som är stadigvarande bosatta inom det territorium över vilket suveräniteten överförs till en efterträdarstat och som inte har förvärvat medborgarskap i denna stat ska ha rätt att kvarstanna där. Dessa personer ska åtnjuta samma behandling som medborgare i efterträdarstaten i fråga om sociala och ekonomiska rättigheter. Varje konventionsstat får emellertid undanta dessa personer från sådan offentlig anställning som innebär utövande av den högsta makten. Enligt 6 § i grundlagen är alla lika inför lagen. Ingen får utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Grundlagens 9 § bestämmer att rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet regleras genom lag. Utlänningslagen (301/2004) innehåller inga bestämmelser för statssuccession. När Finland tillträder konventionen kommer också dess principer i fråga om statssuccession att bli bindande här.

Kapitel VII

Militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap

Artikel 21. *Fullgörande av militärtjänst.* Denna artikel gäller fullgörandet av militärtjänsten vid flerfaldigt medborgarskap. Enligt stycke 1 ska den som är medborgare i flera konventionsstater inte åläggas att fullgöra militärtjänst i mer än en av dessa stater.

Enligt värnpliktslagen (452/1950) kan en utlänning som antagits till finsk medborgare och en finsk medborgare som har medborgarskap även i en annan stat under vissa förutsättningar befrias från fullgörandet av värnplikten. I lagens 45 § 3 mom. (ändrad genom 1260/1992) sägs att en utländsk medborgare som har antagits till finsk medborgare och som i den främmande staten under fredstid har fullgjort sin tjänstgöringsplikt som värnpliktig eller en del av den, kan av huvudstaben på ansökan helt eller delvis befrias från beväringstjänst under fredstid. Under samma förutsättningar kan en finsk medborgare som även har medborgarskap i någon annan stat, av huvudstaben på ansökan helt eller delvis befrias från beväringstjänst under fredstid. Huvudstaben kan oberoende av de nämnda förutsättningarna av särskilda skäl på ansökan befria en finsk medborgare som även har medborgarskap i någon annan stat från beväringstjänst, om hans egentliga bo och hemvist inte är i Finland och om han inte har någon faktisk anknytning till Finland. Vidare gäller enligt lagrummet i fråga om värnplikten för en finsk medborgare som även har medborgarskap i någon annan stat det som följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland. Enligt 114 § 2 mom. i förordningen angående tillämpning av värnpliktslagen (63/1951, ändrad genom 1361/1988) ska finsk medborgare som har medborgarskap även i ett annat land befrias från beväringstjänst under fredstid, om han under fredstid fullgjort sin tjänstgöringsplikt i det andra landet eller varit i sådan tjänstgöring minst sex månader.

Regeringens proposition med förslag till ny värnpliktslag (RP 37/2007 rd) överlämnades till riksdagen den 15 juni 2007. I propositionen föreslås smidigare förfaranden när det

gäller värnpliktsärenden för personer som har medborgarskap i en annan stat. Enligt det föreslagna 3 § 4 mom. gäller angående fullgörandet av värnplikten vad som bestäms om detta i internationella avtal som är förpliktande för Finland. Enligt lagförslaget 74 § befrias en medborgare i en annan stat som har antagits till finsk medborgare och som har eller har haft medborgarskap också i en annan stat på ansökan från fullgörandet av beväringstjänst under fredstid, om personen i fråga under minst fyra månader har fullgjort sådan tjänstgöring i den andra staten som hör till den värnpliktiges fredstida tjänstgöring. Vidare sägs i 76 § i lagförslaget att en finsk medborgare som har eller har haft medborgarskap också i en annan stat, på ansökan befrias från beväringstjänsten under fredstid, om hans boningsort inte är i Finland och han styrker att hans faktiska personliga anknytning i fråga om familj, studier, försörjning eller andra personliga angelägenheter förenar honom med något annat land än Finland. Ett sådant beslut kan återkallas och personen i fråga förordnas till beväringstjänst om en väsentlig förändring i förutsättningarna för befrielsen har inträffat på grund av att den värnpliktige före utgången av det år under vilket han fyller 30 år har bosatt sig i Finland. Dessa bestämmelser kompletteras av den föreslagna 75 §, enligt vilken den värnpliktige inte är skyldig att infinna sig till uppbåd eller beväringstjänst, om han har medborgarskap också i en annan stat och hans boningsort under de senaste sju åren inte har varit i Finland. En värnpliktig kan dock förordnas till tjänstgöring, om han flyttar till Finland före utgången av det år under vilket han fyller 30 år.

Enligt artikel 21 stycke 2 ska formerna för tillämpning av stycke 1 kunna bestämmas genom särskilda överenskommelser mellan berörda konventionsstater. Finland är part i den nordiska överenskommelsen om förhållandet mellan värnplikt och medborgarskap (FördrS 44/1968). Dessutom har Finland bilateralt avtal med Förenta staterna (FördrS 25/1939) och Argentina (FördrS 43/1963).

Enligt stycke 3 i samma artikel ska militärtjänsten i regel fullgöras i den stat där man har hemvist, om inte annat föreskrivs i särskilda överenskommelser mellan konven-

tionsstaterna. Från detta kan dock undantag göras under vissa förutsättningar.

Enligt stycke 3 punkt a kan en person innan han fyllt 19 år välja att frivilligt fullgöra militärtjänst i vilken konventionsstat som helst, men tjänstgöringens längd ska åtminstone vara likvärdig med den som krävs i den där personen är bosatt. Såsom redan konstaterats ovan krävs det i 74 § i den föreslagna värnpliktslagen att tjänstgöring i en annan stat ska pågå i minst fyra månader. Enligt 5 § (ändrad genom 19/1998) i värnpliktslagen är tiden för beväringstjänsten minst 180 dagar. Enligt 37 § i den föreslagna nya värnpliktslagen är tjänstgöringstiden 180 dagar för dem som ska utbildas för uppgifter inom manskapet. Enligt artikel 26 i konventionen ska konventionens bestämmelser inte inverka på bestämmelserna i den nationella lagstiftning och de bindande internationella instrument som är eller kan komma att träda i kraft och enligt vilka mer förmånliga rättigheter står eller kommer att stå den enskilde till buds avseende medborgarskap. Värnpliktslagen innehåller inte någon åldersgräns som skulle motsvara den i stycke 3 punkt a, och någon sådan åldersgräns anses inte heller vara nödvändig.

Enligt stycke 3 punkt b ska personer med varaktigt hemvist inom en konventionsstats territorium där de inte är medborgare eller inom en stats territorium som inte är konventionsstat kunna välja att fullgöra sin militärtjänst i vilken som helst av de konventionsstater där de är medborgare.

I stycke 3 punkt c sägs att personer som ska fullgöra sin militärtjänst enligt reglerna i a och b ska anses ha fullgjort sina militära förpliktelser gentemot varje annan konventionsstat i vilken de också är medborgare.

Enligt 114 § 1 mom. i förordningen angående tillämpning av värnpliktslagen ska en utländsk medborgare som upptagits till finsk medborgare och som inte har fyllt och inte heller under året fyller 30 år, om han innan han blivit finsk medborgare under fredstid fullgjort sin tjänstgöringsplikt i sitt hemland eller varit i sådan tjänstgöring minst sex månader, på begäran befrias från beväringstjänst under fredstid. Enligt 2 mom. i samma paragraf ska en värnpliktig finsk medborgare som har medborgarskap även i ett annat land på begäran befrias från beväringstjänst under

fredstid under samma förutsättningar. Vidare kan enligt 3 mom. en finsk medborgare som har medborgarskap även i något annat land och vars egentliga bo och hemvist inte är i Finland befrias från beväringstjänst under fredstid, om han styrker att han har familjeband och andra personliga band som faktiskt förenar honom med något annat land än Finland. I 74 § i den föreslagna nya värnpliktslagen sägs att en medborgare i en annan stat som har antagits till finsk medborgare samt en finsk medborgare som har eller har haft medborgarskap också i en annan stat på ansökan befrias från fullgörandet av beväringstjänst under fredstid, om personen i fråga under minst fyra månader har fullgjort sådan tjänstgöring i den andra staten som hör till den värnpliktiges fredstida tjänstgöring.

Enligt stycke 3 punkt d i artikel 21 ska de personer, som innan konventionen trädde i kraft mellan konventionsstater i vilka de är medborgare har fullgjort sin militärtjänst i en av dessa stater, anses ha fullgjort dessa förpliktelser gentemot varje annan konventionsstat i vilken de också är medborgare.

Vidare ska enligt stycke 3 punkt e de personer, som har fullgjort sin militära grundutbildning i en konventionsstat och därefter överflyttar sitt varaktiga hemvist till en annan konventionsstat där de är medborgare, vara skyldiga att fullgöra fortsättningsutbildning endast i den sistnämnda staten. I värnpliktslagens 45 § 3 mom. sägs att för en finsk medborgare som även har medborgarskap i någon annan stat gäller om värnplikten dessutom det som följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland. Det finns en liknande bestämmelse också i propositionen om en ny värnpliktslag. Den innehåller också en särskild bestämmelse om återkallande av repetitionsövningar. Enligt den föreslagna 33 § kan regionalbyrån återkalla ett förordnande om deltagande i en repetitionsövning, om den som förordnats till övningen är stadigvarande bosatt utomlands och den som utfärdat förordnandet inte hade kännedom om detta när förordnandet gavs.

Enligt stycke 3 punkt f i artikeln ska tillämpningen av artikeln inte på något sätt inverka på de berörda personernas medborgarskap. Fullgörande av värnplikt i en annan stat

utgör ingen grund för förlust av medborgarskap enligt medborgarskapslagen.

I stycke 3 punkt g sägs att de förpliktelser som följer av artikeln inte ska vara bindande för en konventionsstat i händelse av mobilisering i staten. Om den militära beredskapen höjs i Finland måste värnpliktiga antagligen kallas till extra tjänstgöring redan innan egentlig mobilisering i enlighet med 7 a § (ändrad genom 19/1998) i värnpliktslagen. I propositionen med förslag till ny värnpliktslag finns bestämmelserna om extra tjänstgöring i 9 kap. Syftet med extra tjänstgöring är att höja och upprätthålla försvarsberedskapen vid allvarliga störningar under normala förhållanden eller vid undantagsförhållanden och att öva trupphelheterna i den sammansättning som planerats för dem så att truppen vid behov kan förordnas till tjänstgöring under mobilisering. Med extra tjänstgöring avses inte repetitionsövningar enligt värnpliktslag. När det gäller denna punkt föreslås det att Finland gör en reservation enligt artikel 29. Reservationen bör ange att skyldigheterna enligt artikel 21 inte är bindande för Finland när trupper beordras till extra tjänstgöring med stöd av värnpliktslagen.

Artikel 22. Undantag från militära förpliktelser eller alternativ samhällstjänst. Artikeln innehåller bestämmelser om befrielse från militära förpliktelser (värnplikt) och om alternativ samhällstjänst (civiltjänst).

Enligt punkt a ska artikel 21 stycke 3 punkt c gälla för personer som har blivit befriade från sina militära förpliktelser eller i stället fullgjort civil samhällstjänst. En värnpliktig kan enligt 45 § 3 mom. i värnpliktslagen på ansökan helt eller delvis befrias från beväringstjänst under fredstid, om han under fredstid har fullgjort sin tjänstgöringsplikt som värnpliktig eller en del av den i en annan stat. Med stöd av samma lagrum kan också en person som fullgjort alternativ samhällstjänst någon annanstans än i Finland befrias från tjänstgöring. Däremot innehåller värnpliktslagen ingen bestämmelse enligt vilken man kan befrias från beväringstjänst på grundval av befrielse från värnplikt i en annan stat. Finland vill att befrielse från tjänstgöring även i fortsättningen sker på de grunder som nämns i värnpliktslagen. I fråga om

denna artikel föreslås en reservation enligt artikel 29. Reservationen bör ange att den som befriats från tjänstgöring i en annan konventionsstat inte ska anses ha fullgjort sin beväringstjänst i Finland, utan i stället sker befrielse på grundval av 74 och 76 § i den föreslagna nya värnpliktslagen. Enligt 11 § i civiltjänstlagen kan civiltjänstcentralen på ansökan helt eller delvis befria en civiltjänstpliktig finsk medborgare från civiltjänst, om han har haft eller utöver sitt finska medborgarskap har medborgarskap i någon annan stat och om han fullgjort tjänstgöring som motsvarar civiltjänst eller värnplikt i någon annan stat.

Enligt artikel 22 punkt b ska personer som är medborgare i en konventionsstat som inte har obligatorisk militärtjänst anses ha fullgjort sina militära förpliktelser om de har sitt varaktiga hemvist inom denna konventionsstats territorium. De ska dock inte anses ha fullgjort sina militära förpliktelser gentemot en annan konventionsstat eller andra konventionsstater där de också är medborgare och som har obligatorisk militärtjänst, om de inte har bibehållit sitt varaktiga hemvist upp till en bestämd ålder som de berörda konventionsstaterna ska meddela vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller anslutningsinstrument. I Finland fullgörs militärtjänsten (beväringstjänsten) enligt värnpliktslagen i regel i 19–30 års ålder. Enligt den gällande lagen kan en värnpliktig ansöka om att få inleda tjänstgöringen frivilligt redan som 18-åring, och enligt 45 § 3 mom. i värnpliktslagen och 114 § 3 mom. i förordningen angående tillämpning av värnpliktslagen kan en finsk medborgare som har medborgarskap även i något annat land och vars egentliga bo och hemvist inte är i Finland befrias från beväringstjänst under fredstid, om han styrker att han har familjeband och andra personliga band som faktiskt förenar honom med något annat land än Finland.

I 76 § i den föreslagna nya värnpliktslagen föreslås att en finsk medborgare som har medborgarskap också i en annan stat på ansökan befrias från beväringstjänsten, om hans boningsort inte är i Finland och han styrker att hans faktiska personliga anknytning i fråga om familj, studier, försörjning eller andra

personliga angelägenheter förenar honom med något annat land än Finland. Ett sådant beslut kan emellertid återkallas och personen i fråga förordnas till beväringstjänst om den värnpliktige före utgången av det år under vilket han fyller 30 år har bosatt sig i Finland. Enligt lagförslaget 75 § är den värnpliktige inte skyldig att infinna sig till upp- eller beväringstjänst, om han har medborgarskap också i en annan stat och hans boningsort under de senaste sju åren inte har varit i Finland. En värnpliktig kan dock förordnas till tjänstgöring, om han flyttar till Finland före utgången av det år under vilket han fyller 30 år. Med anledning av detta föreslås att Finland i samband med deponeringen av konventionens godtagandeinstrument meddelar att den åldergräns som nämns i en artikel 22 punkt b är 30 år i Finland.

Enligt punkt c ska även personer som är medborgare i en konventionsstat som inte har obligatorisk militärtjänst anses ha fullgjort sina militära förpliktelser när de har fullgjort frivillig militärtjänst under en period som till sin effektiva längd är åtminstone likvärdig med den militära grundutbildningen i den eller de konventionsstater i vilka de också är medborgare, oavsett var de har sitt varaktiga hemvist. Såsom redan har konstaterats ska en finsk medborgare som har medborgarskap även i ett annat land enligt 114 § 2 mom. i förordningen angående tillämpning av värnpliktslagen, på begäran befrias från beväringstjänst under fredstid, om han under fredstid fullgjort sin tjänstgöringsplikt i ett annat land eller varit i sådan tjänstgöring minst sex månader. Enligt 74 § i den föreslagna nya värnpliktslagen befrias en medborgare i en annan stat som har antagits till finsk medborgare samt en finsk medborgare som har eller har haft medborgarskap också i en annan stat, på ansökan från fullgörandet av beväringstjänst under fredstid, om personen i fråga under minst fyra månader har fullgjort sådan tjänstgöring i den andra staten som hör till den värnpliktiges fredstida tjänstgöring.

Kapitel VIII

Samarbete mellan konventionsstaterna

Artikel 23. *Samarbete mellan konventionsstaterna.* Denna artikel gäller konventionsstaternas samarbete. Konventionsstaternas behöriga myndigheter ska meddela Europarådets generalsekreterare uppgifter om de nationella medborgarskapslagarna samt om utvecklingen i fråga om tillämpningen av konventionen. De ska på begäran också lämna varandra dessa uppgifter. Artikel 23 kräver att konventionsstaterna sinsemellan och med andra medlemmar i Europarådet behandlar alla frågor som gäller medborgarskapsärenden och främjar en fortgående utveckling av rättsprinciper och praxis avseende medborgarskap och därmed sammanhängande frågor. De frågor som artikeln avser behandlas tidigare i Europarådets expertkommitté för medborgarskapsfrågor, vars medlem också Finland är. Verksamheten omfattade både konventionsstaterna och Europarådets medlemsstater, men den är nedlagd tills vidare. De nordiska ländernas myndigheter för medborgarskapsärenden utbyter årligen information om dessa ärenden inom en nordisk arbetsgrupp.

Artikel 24. *Informationsutbyte.* Artikel 24 gäller informationsutbyte mellan konventionsstaterna. En konventionsstat får när som helst förklara att den ska underrätta en annan konventionsstat, som har gjort samma förklaring, om frivilligt förvärv av dess medborgarskap av medborgare i den andra konventionsstaten. Ingen stat har än så länge avgett en sådan förklaring.

Bestämmelser om insamling och registrering av personuppgifter i utlänningsregistret och utlämnande av uppgifter ur registret finns i lagen om utlänningsregistret (1270/1997). Registeruppgifter kan enligt lagens 2 § 4 mom. användas för att ta fram statistik enligt nationella och internationella behov med beaktande av personuppgiftslagens (523/1999) bestämmelser om behandling av personuppgifter. Enligt 10 § 1 mom. 7 punkten i lagen om utlänningsregistret får man utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut registeruppgifter till en myndighet i en främmande stat om personer som förvärvat

finskt medborgarskap för bestämmande av deras medborgarskapsstatus, om det kan ske utan att säkerheten äventyras för personen i fråga.

För närvarande föreligger inget behov att göra en förklaring enligt artikel 24.

Kapitel IX

Konventionens tillämpning

Artikel 25. *Förklaring om konventionens tillämpning.* Enligt denna artikel får varje konventionsstat vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument förklara att den avser att undanta kapitel VII om militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap från tillämpningen av konventionen. Bestämmelserna i det kapitlet ska endast gälla relationerna mellan de konventionsstater som är bundna av dem. En konventionsstat får när som helst meddela att den avser att tillämpa kapitel VII. Ett sådant meddelande gäller från den dag Europarådets generalsekretariat mottar det.

Finland har inget behov av att inte låta sig omfattas av kapitel VII, men det som föreslås är att Finland i fråga om artiklarna 21 punkt g och 22 punkt a i kapitel VII gör de reservationer som nämns i samband med artiklarna 21 och 22. Dessutom föreslås att Finland ska avge en förklaring som gäller artikel 22 punkt b.

Artikel 26. *Konventionens verkan.* Enligt artikeln ska konventionsbestämmelserna inte inverka på bestämmelserna i den nationella lagstiftning och de bindande internationella instrument enligt vilka mer förmånliga rättigheter står eller kommer att stå den enskilde till buds avseende medborgarskap. Konventionen inverkar inte på tillämpningen av konventionen om begränsning av fall av flerfaldigt medborgarskap och om militära förpliktelser i fall av flerfaldigt medborgarskap och dess protokoll och inte heller på andra bindande internationella instrument i den mån de är förenliga med konventionen.

Finland har inte tillträtt den nämnda konventionen, men däremot har Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige ingått ett avtal om genomförande av vissa bestämmelser

om medborgarskap (FördrS 60–61/2003). Avtalet innehåller bestämmelser som förenklar en medborgare i ett nordiskt lands förvärv av medborgarskap i ett annat och enligt vilka boendetiden i ett nordiskt land kan beaktas vid beräkningen av den boendetid som krävs för medborgarskap i ett annat nordiskt land. Avtalet håller som bäst på att ses över.

Kapitel X

Slutbestämmelser

Artikel 27. Undertecknande och ikraftträdande. I denna artikel regleras konventionens undertecknande och ikraftträdande. Konventionen har i enlighet med artikeln trätt i kraft internationellt den 1 mars 2000. För Finlands del kommer den att träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader räknat från den dag då Finland deponerat godtagande- eller godkännandeinstrumentet hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 28. Anslutning. Bestämmelserna om anslutning till konventionen finns i denna artikel.

Artikel 29. Reservationer. Enligt artikel 29 får inga reservationer göras mot någon av bestämmelserna i kapitlen I (artiklarna 1 och 2), II (artiklarna 3–5) och VI (artiklarna 18–20). Europarådets generalsekretariat ska undersättas om reservationer och den tillhörande nationella lagstiftningen. En stat som gör en eller flera reservationer ska underrätta Europarådets generalsekreterare om dess tillämpliga nationella lagar och lämna andra upplysningar av betydelse.

Finland föreslås göra reservationer mot artiklarna 21 punkt g och 22 punkt a i kapitel VII, i enlighet med vad som sägs ovan i samband med artiklarna 21 och 22. Dessutom föreslås att Finland ska avge en förklaring avseende artikel 22 punkt b.

Artikel 30. Territoriell tillämpning. Enligt denna artikel får konventionsstaten ange för vilka territorier konventionen ska gälla och därefter genom en förklaring till Europarådets generalsekreterare utsträcka tillämpningen av konventionen. En sådan förklaring får återkallas.

Finland har inget behov av att avge en förklaring om konventionens territoriella tillämpning.

Artikel 31. Uppsägning. Här anges hur konventionen kan sägas upp. En konventionsstat får när som helst säga upp hela konventionen eller dess kapitel VII. Uppsägningen gäller från och med den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader räknat från den dag då Europarådets generalsekreterare mottog meddelandet.

Artikel 32. Meddelanden från generalsekreteraren. Denna artikel anger vilka meddelanden Europarådets generalsekreterare ska avge på grundval av konventionen.

1.2 Konventionen om begränsning av statslöshet

Artikel 1. Artikel 1.1 gäller barn födda på en fördragsslutande stats territorium, och den anger de grundläggande principer enligt vilka en sådan stat ska bevilja på dess territorium födda personer som annars skulle bli statslösa medborgarskap. Enligt stycke 1 kan medborgarskap beviljas direkt med stöd av lag vid födelsen eller på ansökan. Om medborgarskap beviljas på ansökan får den fördragsslutande staten föreskriva ett eller flera villkor, vilka nämns i stycke 2. Dyliga villkor får enligt stycke 3 inte ställas när det gäller barn födda inom äktenskap på den fördragsslutande statens territorium, om modern är medborgare i den staten och om barnet annars skulle bli statslöst.

Enligt stycke 4 ska varje fördragsslutande stat bevilja barn till sina medborgare medborgarskap, när barnet föds i en annan fördragsslutande stat, om barnet inte kan förvärva medborgarskap i födelsestaten på grund av att han eller hon inte uppfyller de krav på ansökan, ålder eller bosättning som den nationella lagstiftningen i födelsestaten ställer inom ramen för konventionen och barnet annars skulle bli statslöst. Artikel 1 stycke 5 anger vilka villkor som får ställas för beviljande av medborgarskap enligt stycke 4. Bland annat kan det krävas att ansökan ska göras innan sökanden uppnår en ålder som den fördragsslutande staten be-

stämmer, men som inte får vara under 23 år. Det kan också krävas att sökanden varit stadigvarande bosatt på den fördragsslutande statens territorium tillräckligt länge omedelbart före tidpunkten för ansökan. Denna tid får inte överstiga tre år. Slutligen kan som villkor ställas att sökanden alltid varit statslös.

Enligt 9 § i medborgarskapslagen förvärvar ett barn oavsett födelseplats alltid finskt medborgarskap vid födelsen om modern är finsk medborgare. Om barnets far är finsk medborgare förvärvar barnet också finskt medborgarskap oavsett födelseplats, om fadern är gift med barnets mor. Om fadern inte är gift med barnets mor förvärvar barnet finskt medborgarskap om barnet föds i Finland och mannens faderskap till barnet har fastställts. En utlänning som inte förvärvar finskt medborgarskap med stöd av 9 § förvärvar enligt 26 § i samma lag finskt medborgarskap efter anmälan, om fadern när han eller hon föddes var finsk medborgare och han eller hon föddes i Finland och faderskapet fastställdes först efter att han eller hon fyllt 18 år eller om han eller hon föddes utanför Finland och faderskapet har fastställts.

Enligt 9 § 1 mom. 4 punkten i medborgarskapslagen förvärvar ett barn finskt medborgarskap vid födelsen, om barnet föds i Finland och inte vid födelsen får någon främmande stats medborgarskap, och barnet inte på grundval av födelsen ens i andra hand har rätt att förvärva någon främmande stats medborgarskap. I 9 § 2 mom. finns en särskild bestämmelse som gäller barn till föräldrar som åtnjuter internationellt skydd, om barnen föds i Finland. Enligt den ska dessa barn förvärva finskt medborgarskap på grundval av födelseplatsen, om det krävs att föräldrarna vänder sig till sin medborgarstats myndigheter för att barnet ska förvärva medborgarskap i den staten.

Artikel 2. Artikel 2 innehåller en presumptionsregel om vilket medborgarskap föräldrarna till ett hittebarn har och om var barnet är fött. I frånvaro av bevis på motsatsen ska ett hittebarn anses ha blivit fött på den fördragsslutande stats territorium där barnet anträffas, och barnets föräldrar antas vara medborgare i den staten. Enligt 12 § 1 mom. i medborgarskapslagen anses ett hittebarn som

påträffas i Finland vara finsk medborgare så länge som barnet inte har konstaterats vara en främmande stats medborgare. Om barnet har konstaterats vara en främmande stats medborgare först efter det att han eller hon har fyllt fem år, behåller barnet dock sitt finska medborgarskap.

Artikel 3. I denna artikel ska för bedömande av konventionsförpliktelse vid födelse ombord på fartyg eller luftfartyg anses ha ägt rum på den statens territorium där fartyget är registrerat (flaggstatsprincipen). I medborgarskapslagens 8 § jämföras födelse i Finland födelse på ett finskt fartyg eller luftfartyg på en främmande stats område eller på internationellt område.

Artikel 4. Artikel 4 gäller barn födda utanför en fördragsslutande stats territorium. Enligt den ska en sådan stat antingen direkt med stöd av lag eller på ansökan bevilja en sådan person medborgarskap som inte är född på statens territorium, om en av personens föräldrar vid tiden för personens födelse var medborgare i den staten. Om föräldrarna vid tiden för födelsen hade olika medborgarskap avgörs frågan om vilkendera föräldrarnas medborgarskap barnet ska förvärva utifrån den nationella lagstiftningen. För förvärv av medborgarskap på ansökan får den fördragsslutande staten uppställa ett eller flera av de villkor som nämns i stycke 2. Utöver de villkor som nämns i artikel 1 kan man också kräva att den sökande inte dömts för brott mot statens säkerhet.

Ett barn förvärvar på grundval av 9 § i medborgarskapslagen alltid finskt medborgarskap vid födelsen oavsett födelseplats om modern är finsk medborgare. Om barnets far är finsk medborgare förvärvar barnet också finskt medborgarskap oavsett födelseplats, om fadern är gift med barnets mor. Om fadern inte är gift med barnets mor förvärvar ett utomlands fött barn finskt medborgarskap efter anmälan om mannens faderskap till barnet har fastställts.

Artikel 5. Enligt artikel 5 stycke 1 kan en person förlora medborgarskap i en fördragsslutande stat till följd av äktenskap, upplösning av äktenskap, legitimation (fastställande av faderskap), faderskaperkännande eller adoption endast om personen i fråga samtidigt förvärvar annat medborgarskap. Enligt

stycke 2 ska ett barn som fötts utom äktenskapet men som senare erkänts också ges tillfälle att återvinna det medborgarskap som förlorades till följd av erkännandet. Villkoren för en sådan ansökan får inte vara strängare än de som föreskrivs i artikel 1 stycke 2 i samma konvention.

Bestämmelser om förlust av finskt medborgarskap finns i 5 kap. i medborgarskapslagen. En finsk medborgare förlorar inte sitt medborgarskap på de grunder som nämns i artikel 5, dvs. förändring av civilstånd eller civilstatus. Enligt 32 § kan upphävande av faderskap under vissa förutsättningar leda till ett beslut om att barnet förlorar sitt finska medborgarskap som förvärvats på grundval av faderns medborgarskap. Detta beslut fattas utifrån en helhetsbedömning av barnets situation. Vid bedömningen ska i synnerhet beaktas barnets ålder och anknytning till Finland. Emellertid bestäms i 4 § att lagens bestämmelser om förlust av medborgarskap inte får tillämpas, om en person till följd av tillämpningen av dem skulle bli statslös. Den som förlorat sitt finska medborgarskap till följd av upphävt faderskap kan återvinna medborgarskapet genom ett anmälningsförfarande på det sätt som 29 § i medborgarskapslagen anger.

Artikel 6. I enlighet med denna artikel kan make och barn till en medborgare i en fördragsslutande stat förlora sitt medborgarskap på den grunden att personen i fråga förlorar sitt medborgarskap bara om de har eller samtidigt förvärvat annat medborgarskap.

I medborgarskapslagen behandlas makar individuellt när det gäller förvärv och förlust av medborgarskap. Den ena makens förlust av finskt medborgarskap påverkar inte den andra makens finska medborgarskap. Barn kan förlora sitt medborgarskap enligt 33 § 2 mom. i medborgarskapslagen, om en förutsättning för att barnet ska förvärva finskt medborgarskap har varit en sådan persons medborgarskap som har förvärvat medborgarskapet genom att lämna oriktiga uppgifter eller hemlighålla uppgifter eller om barnet förvärvat medborgarskapet tillsammans med en sådan person. På grundval av 4 § kan barnet inte ens i sådana fall förlora sitt medborgarskap om följden blir statslöshet.

Artikel 7. Enligt stycke 1 får befrielse från medborgarskap meddelas bara om den berörda personen har eller förvärvat annat medborgarskap. Tillämpning av bestämmelsen får inte leda till begränsning av personens rätt att röra sig fritt eller att resa ut ur eller in i hemlandet eller förhindra en förföljd person från att söka asyl i andra länder. Med andra ord får tillämpningen av stycke 1 punkt a inte strida mot principerna i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna. Enligt stycke 2 kan en medborgare i en fördragsslutande stat som ansöker om medborgarskap i främmande stat (naturalisation) förlora sitt medborgarskap endast om han eller hon förvärvat eller har tillförsäkrats förvärv av medborgarskap i den främmande staten.

Enligt artikel 7 stycke 3 får en medborgare i en fördragsslutande stat inte på grund av avresa, bosättning utomlands, underlåtenhet att låta sig registreras eller någon annan liknande orsak förlora sitt medborgarskap så att han eller hon blir statslös, om inte annat följer av styckena 4 och 5 i samma artikel. Enligt stycke 4 kan medborgarskap förloras om den berörda personen vistas utomlands en tidsperiod som anges i konventionsstatens lagstiftning och som ska vara minst sju år i följd. Enligt stycke 5 får lagstiftningen i en fördragsslutande stat i fråga om de medborgare i staten som är födda utanför dess territorium kräva att bibehållande av medborgarskap efter utgången av ett år från det att myndig ålder uppnåddes förutsätter registrering hos den behöriga myndigheten eller hemvist på statens territorium. Stycke 6 kräver att förlust av medborgarskap inte får leda till statslöshet.

Enligt 35 § i medborgarskapslagen kan en finsk medborgare som också är medborgare i en främmande stat eller som vill bli medborgare i en främmande stat, på ansökan befrias från finskt medborgarskap. Om den sökande ännu inte när ansökan avgörs är medborgare i en främmande stat, kan han eller hon befrias från sitt finska medborgarskap endast genom ett beslut vars ikraftträdande förutsätter att den sökande inom den tid som nämns i beslutet lämnar en utredning om förvärvet av medborgarskap i den främmande staten. En person kan således inte befrias från finskt medborgarskap om följden blir statslöshet.

En finsk medborgare kan på grundval av 34 § i medborgarskapslagen under vissa förutsättningar vid otillräcklig anknytning till Finland förlora sitt medborgarskap vid uppnående av 22 års ålder. Detta är ändå möjligt bara om personen har medborgarskap i en annan stat.

Artikel 8. En person får enligt artikeln inte berövas sitt medborgarskap om detta skulle göra personen statslös. Utan hinder av den huvudregeln kan en person ändå förlora sitt medborgarskap mot sin vilja i de fall som nämns i artikel 7 och artikel 8 stycke 3. En fördragsslutande stat kan i samband med ratificering av eller anslutning till konventionen förbehålla sig rätten att beröva en person hans eller hennes medborgarskap trots att följden blir statslöshet. Detta är möjligt t.ex. när personen har uppfört sig på ett sätt som allvarligt står i strid med statens vitala intressen. I så fall ska personen tillförsäkras rätt att bli hörd av domstol eller något annat opartiskt organ.

Enligt 33 § i medborgarskapslagen kan en person förlora sitt finska medborgarskap som han eller hon förvärvat på ansökan eller efter anmälan om han eller hon lämnat felaktiga uppgifter eller hemlighållit uppgifter. Det krävs då att uppgiften, om den hade varit känd, skulle ha lett till att finskt medborgarskap förvägras. Men enligt 4 § får lagen inte tillämpas om den leder till statslöshet för personen i fråga. Medborgarskapslagen innehåller inga undantag från denna princip och Finland har inget behov av att förbehålla sig den möjlighet som artikeln medger.

Artikel 9. Artikeln innehåller att generellt diskrimineringsförbud i ärenden som gäller förlust av medborgarskap: en fördragsslutande stat får inte beröva någon person eller grupp av personer deras medborgarskap på grund av de berördas ras eller av etniska, religiösa eller politiska skäl. Innehållet i bestämmelsen är delvis detsamma som i artikel 5 i Internationalen konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering.

Enligt 6 § i Finlands grundlag är alla lika inför lagen, och ingen får utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Grunderna för förlust av medborgar-

skap anges tillräckligt uttömmande i medborgarskapslagen, och de grunder som artikeln anger kan inte vara orsak till förlust av medborgarskap.

Artikel 10. I denna artikel anges att de fördragsslutande staterna när de tar emot eller frånträder territorium ska se till att de som bor där inte blir statslösa. Om territorium frånträds genom fördrag ska det innehålla regler som garanterar att ingen blir statslös till följd av överlåtelsen. Skulle sådana regler saknas ska den stat till vilken territorium överläts ge medborgarskap till dem som annars skulle bli statslösa till följd av överlåtelsen.

Det finns uttömmande bestämmelser om förlust av finskt medborgarskap i medborgarskapslagen. Överlåtelse av finskt territorium till en annan stat skulle inte kunna utgöra grund för förlust av medborgarskap. Medborgarskapslagen innehåller inga bestämmelser om statssuccession. Konventionens regler och principer vid statssuccession kommer att omfatta Finland vid konventionstillträdet.

Artikel 11. Denna artikel kräver att de fördragsslutande staterna ska verka för inrättandet av ett organ inom ramen för Förenta Nationerna som kan undersöka framställningar från enskilda avseende konventionen och av vilket biträde kan bes för befordran av framställningen till berörda myndigheter i de fördragsslutande staterna. FN:s generalförsamling godkände den 10 december 1974 en resolution där FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) ombads att temporärt fullgöra uppgifterna enligt artikel 11. Flyktingkommissariatet sköter fortfarande dessa uppgifter, och inget särskilt organ har hittills ansetts behövas.

Artikel 12. Artikeln säger att reglerna i artikel 1 stycke 1 och artikel 4 stycke 1 också ska tillämpas på personer födda före konventionens ikraftträdande i förhållande till en fördragsslutande stat som inte beviljar medborgarskap vid födelsen enligt bestämmelse i lag i enlighet med artikel 1 stycke 1 och artikel 4 stycke 1 i konventionen. Reglerna i artikel 1 stycke 4 tillämpas på personer födda såväl före som efter ikraftträdandet. Reglerna i artikel 2 tillämpas bara på hittebarn som anträffas efter det att konventionen har trätt i kraft i förhållande till den staten.

Barn som föds i Finland förvärvar finskt medborgarskap vid födelsen på grundval av födelseplats, om de inte förvärvar annat medborgarskap vid födelsen. Barn som föds utanför Finland förvärvar finskt medborgarskap vid födelsen, om modern är finsk medborgare. Barn födda inom äktenskap förvärvar också finskt medborgarskap vid födelsen om fadern är finsk medborgare. Om barnet föds utom äktenskap och barnets far är finsk medborgare förvärvar barnet finskt medborgarskap genom ett anmälningsförfarande, om faderskapet är fastställt. Detta innebär att den retroaktiva tillämpning av vissa konventionsbestämmelser som artikeln avser inte kan komma i fråga för Finlands del.

Artikel 13. Konventionsbestämmelserna ska enligt artikeln inte inverka på förmånligare bestämmelser i syfte att begränsa statslöshet som kan finnas i den nationella lagstiftningen eller en fördragsslutande stats internationella förpliktelser.

Artikel 14. De tvister mellan fördragsslutande stater rörande tolkningen eller tillämpningen av konventionen som inte går att lösa på något annat sätt kan enligt denna artikel hänskjutas till Internationella domstolen. Finland har erkänt domstolens jurisdiktion bindande ipso facto och utan särskild överenskommelse i förhållande till varje stat som åtar sig samma förpliktelse under förutsättning av reciprocitet (FördrS 29/1958). Artikeln medför således inga skyldigheter som skulle gå utöver de redan gällande.

Artikel 15. Artikeln gäller tillämpning av konventionen på icke självstyrande kolonier och andra områden utanför moderlandet vars internationella förbindelser en fördragsslutande stat svarar för.

Artikel 16. Denna artikel innehåller de sedvanliga bestämmelserna om undertecknande, anslutning till och ratificering av konventionen.

Artikel 17. Enligt artikel 17 är endast förbehåll (reservationer) i fråga om konventionsartiklarna 11, 14 eller 15 tillåtna. Inga förbehåll behövs för Finlands del.

Artikel 18. Artikeln innehåller bestämmelser om konventionens ikraftträdande. Den har i enlighet med artikeln trätt i kraft internationellt den 13 december 1975. För Finlands del träder den i kraft den nittionde da-

gen efter det att anslutningsinstrumenten deponerats hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 19. I denna artikel återfinns bestämmelserna om uppsägning av konventionen. Varje fördragsslutande stat kan när som helst säga upp konventionen. Uppsägningen träder i kraft ett år efter den dag då generalsekreteraren tog emot meddelandet om detta.

Artikel 20. Här uppräknas de saker som Förenta Nationernas generalsekreterare ska underrätta om inom ramen för konventionen.

Artikel 21. Detta är en sedvanlig bestämmelse om vilka versioner av texten som är giltiga.

2 Lagförslag

2.1 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den europeiska konventionen om medborgarskap

1 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga blankettbestämmelsen, som genom lag sätter i kraft de bestämmelser i den berörda konventionen som hör till området för lagstiftningen. De konventionsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen gäller enligt 1 § i lagförslagen som lag sådana Finland har förbundit sig till dem. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen anges närmare i det avsnitt som gäller behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga ikraftträdandebestämmelsen enligt vilken bestämmelser om lagens ikraftträdande utfärdas genom förordning av republikens president. Meningen är att lagen träder i kraft samtidigt som den berörda konventionen träder i kraft för Finlands del.

2.2 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om begränsning av statslöshet

1 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga blankettbestämmelsen, som genom lag sätter i kraft de bestämmelser i den berörda konventionen som hör till området för lagstiftningen. De konventionsbestämmelser som

hör till området för lagstiftningen gäller enligt 1 § i lagförslagen som lag sådana Finland har förbundit sig till dem. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen anges närmare i det avsnitt som gäller behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga ikraftträdandebestämmelsen enligt vilken bestämmelser om lagens ikraftträdande utfärdas genom förordning av republikens president. Meningen är att lagen träder i kraft samtidigt som den berörda konventionen träder i kraft för Finlands del.

3 Ikraftträdande

Internationellt trädde medborgarskapskonventionen i kraft den 1 mars 2000. I fråga om stater som godtar eller godkänner konventionen träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid på tre månader räknat från den dag då staten i fråga, i detta fall Finland, deponerat godtagande- eller godkännandeinstrumentet hos Europarådets generalsekreterare.

Konventionen om begränsning av statslöshet trädde i kraft internationellt den 13 december 1975. I fråga om stater som tillträder konventionen träder konventionen i kraft den nittionde dagen efter den dag då anslutningsinstrumentet deponerats hos FN:s generalsekreterare.

Lagarna i propositionen avses träda i kraft vid tidpunkter som republikens president bestämmer genom förordning och som sammanfaller med de respektive tidpunkter då konventionerna träder i kraft för Finlands del.

Konventionerna innehåller inga bestämmelser som enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) omfattas av landskapets lagstiftningsbehörighet.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

I enlighet med 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till

området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Till de bestämmelser som av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande hör bl.a. internationella förpliktelser som binder riksdagens budgetmakt. I praktiken har man ansett att det närmast rör sig om bestämmelser som leder till direkta utgifter för staten. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis anses en bestämmelse höra till området för lagstiftningen om 1) bestämmelsen gäller utövande eller begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet som tryggas i grundlagen, 2) det som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska regleras genom lag, 3) bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 4) det redan finns bestämmelser i lag om det som bestämmelsen gäller eller 5) saken enligt den rådande uppfattningen i Finland kräver lagbestämmelser. En internationell förpliktelse hör till området för lagstiftningen oavsett om bestämmelsen står i strid eller överensstämmer med en bestämmelse som införts genom lag i Finland (GrUU 11/2000 rd och 12/2000 rd).

Båda konventionerna innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen och som kräver riksdagens godkännande.

I medborgarskapskonventionens artikel 2 definieras de termer som används i konventionen. Enligt dess artikel 3 ska varje stat genom sin egen lagstiftning bestämma vem som ska vara medborgare i staten. Artiklarna 4 och 5 anger de principer, såsom icke-diskriminering, som ska följas i de nationella reglerna och förfarandena i fråga om medborgarskap. Enligt 2 § i grundlagen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag och lag noggrant iakttas i all offentlig verksamhet. Grundlagens 5 § 1 mom. säger att finskt medborgarskap förvärfvas vid födelsen och genom föräldrarnas medborgarskap enligt vad som närmare bestäms genom lag. Enligt grunder som bestäms i lag kan medborgarskap också beviljas efter anmälan eller på ansökan. I enlighet med 5 § 2 mom. kan man fråntas eller befrias från sitt finska medborgarskap bara på i lag bestämda grunder och under förutsättning att personen i fråga har eller får medborgarskap i en annan stat. Alla

är på grundval av grundlagens 6 § lika inför lagen, och ingen får utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Bestämmelserna i artiklarna 6–9 i medborgarskapskonventionen gäller de fall av förvärv, förlust och återvinning av medborgarskap som det föreskrivs om i 4, 9, 12, 13, 21–24, 29, 32–35 och 60 § i medborgarskapslagen. Konventionen innehåller också bestämmelser om förfaranden som gäller medborgarskap. Bestämmelser om detta finns i 21 § i grundlagen, 23, 24, 43 och 45 § i förvaltningslagen, 41, 42 och 50 § i medborgarskapslagen, inrikesministeriets förordning om Utlänningsverkets avgiftsbelagda prestationer och lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer. Konventionens bestämmelser om flerfaldigt medborgarskap innefattar principer som regleras i medborgarskapslagen. Konventionsartiklarna 18–20 om statsuccession och medborgarskap innehåller förpliktelser som vid statssuccession bör vara reglerade i lag. Vidare innehåller artiklarna 21 och 22 bestämmelser om fullgörande av militärtjänst, vilket nationellt regleras i värnpliktslagen.

Artiklarna 1–10 och 12 i konventionen om begränsning av statslöshet gäller de fall av förvärv, förlust och återvinning av medborgarskap som det föreskrivs om i 4, 8, 9, 12, 29 och 32–35 § i medborgarskapslagen. Artikel 9 innefattar samma princip om icke-diskriminering som finns i grundlagens 6 §. I artikel 10 om statssuccession och medborgarskap finns förpliktelser som vid statssuccession bör vara reglerade i lag. Artikel 14, som gäller biläggande av tvister, kräver inte riksdagens godkännande, eftersom Finland har erkänt Internationella domstolens jurisdiktion bindande ipso facto och utan särskild överenskommelse i förhållande till varje stat som åtar sig samma förpliktelse under förutsättning av reciprocitet (FördrS 29/1958).

Till området för lagstiftningen hör också alla de reservationer som regeringen föreslår i denna proposition. Grundlagsutskottet har ansett det vara på sin plats att riksdagen genom ett uttryckligt beslut ger sitt samtycke

också till förklaringar och deklARATIONER om sådana bestämmelser i en överenskommelse som faller under riksdagens behörighet (GrUU 2/1980 rd, GrUU 28/1997 rd och GrUU 36/1997 rd). Att göra och att återta sådana reservationer och andra meddelanden som hör till området för lagstiftningen inverkar genom ikraftträdandelagar i form av blankettlagar på innehållet i den rätt som gäller som lag i Finland. I detta hänseende innebär alltså avgivande och återtagande av reservationer och andra meddelanden faktiskt utövande av lagstiftningsmakt. Riksdagens samtycke behövs för att göra en reservation enligt medborgarskapskonventionens artikel 29, där Finland konstaterar att förpliktelserna i artikel 21 stycke 3 punkt g inte är bindande för Finland när trupper beordras till extra tjänstgöring, och en reservation som gäller artikel 22 punkt a, enligt vilken befrielse från tjänstgöring vid flerfaldigt medborgarskap sker på grundval av värnpliktslagen. Riksdagens samtycke behövs också för Finlands meddelande att den ålder som avses i medborgarskapskonventionens artikel 22 punkt b i Finland är 30 år.

4.2 Behandlingsordning

Konventionerna innehåller inga bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan konventionerna godkännas med enkel majoritet och de föreslagna lagarna om deras ikraftsättande godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslår regeringen att

Riksdagen godkänner den i Strasbourg den 6 november 1997 ingångna europeiska konventionen om medborgarskap och den i New York den 30 augusti 1961 ingångna konventionen om begränsning av statslöshet,

Riksdagen samtycker till att Finland mot artikel 21 stycke 3 punkt g i den europeiska konventionen om medborgarskap gör en reservation, enligt vilken förpliktelserna enligt artikel 21 inte är bindande för Finland när trup-

per beordras till extra tjänstgöring med stöd av värnpliktslagen, med vilket avses förordnande till tjänstgöring vid ett svårt störningstillstånd under normala förhållanden eller vid undantagsförhållanden med avsikt att höja och upprätthålla försvarsberedskapen och att öva trupphelheterna i den sammansättning som planerats för dem så att truppen vid behov kan förordnas till tjänstgöring under mobilerings-

Riksdagen samtycker till att Finland mot artikel 22 punkt a i den europeiska konventionen om medborgarskap gör en reservation, enligt vilken den som

befriats från beväringstjänst i en annan konventionsstat inte anses ha fullgjort beväringstjänst i Finland. En person kan dock befrias från beväringstjänst med stöd av 74 eller 76 § i värnpliktslagen,

Riksdagen samtycker till att Finland meddelar att den åldergräns som nämns i artikel 22 punkt b i den europeiska konventionen om medborgarskap i Finland är 30 år.

Eftersom konventionerna innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den europeiska konventionen om medborgarskap**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Strasbourg den 6 november 1997 ingångna europeiska konventionen om medborgarskap gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2.**Lag**

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om begränsning av statslöshet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i New York den 30 augusti 1961 ingångna konventionen om begränsning av statslöshet gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

*Fördragstext***EUROPEISKA KONVENTIONEN OM
MEDBORGARSKAP****Ingress**

Medlemsstaterna i Europarådet och de övriga signatärstaterna av denna konvention,

som beaktar att Europarådets syfte är att uppnå en fastare enhet mellan sina medlemmar

som beaktar det stora antalet internationella instrument om medborgarskap, flerfaldigt medborgarskap och statslöshet,

som erkänner att i medborgarskapsfrågor hänsyn skall tas både till statens och den enskildes rättmätiga intressen,

som önskar främja en fortgående utveckling av rättsprinciperna om medborgarskap och införliva dem i nationell lagstiftning och så långt som möjligt undvika fall av statslöshet,

som önskar undvika diskriminering i medborgarskapsfrågor,

som är medvetna om rätten till skydd för familjelivet enligt artikel 8 i Konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

som beaktar att stater har olika inställning till flerfaldigt medborgarskap och erkänner att det står varje stat fritt att i sin nationella lagstiftning bestämma vilken verkan en medborgares förvärv eller innehav av annat medborgarskap skall ha,

som är överens om att det är önskvärt att finna tillfredsställande lösningar på verkan av flerfaldigt medborgarskap, särskilt i fråga om de rättigheter och skyldigheter som tillkommer personer med flerfaldigt medborgarskap,

som anser det vara önskvärt att personer som är medborgare i två eller flera konventionsstater inte skall behöva fullgöra sina militära förpliktelser i mer än en av dessa,

som beaktar behovet att främja internationellt samarbete mellan statliga behöriga myndigheter för medborgarskapsfrågor,
har kommit överens om följande:

**EUROPEAN CONVENTION
ON NATIONALITY****Preamble**

The member States of the Council of Europe and the other States signatory to this Convention,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Bearing in mind the numerous international instruments relating to nationality, multiple nationality and statelessness;

Recognising that, in matters concerning nationality, account should be taken both of the legitimate interests of States and those of individuals;

Desiring to promote the progressive development of legal principles concerning nationality, as well as their adoption in internal law and desiring to avoid, as far as possible, cases of statelessness;

Desiring to avoid discrimination in matters relating to nationality;

Aware of the right to respect for family life as contained in Article 8 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;

Noting the varied approach of States to the question of multiple nationality and recognising that each State is free to decide which consequences it attaches in its internal law to the fact that a national acquires or possesses another nationality;

Agreeing on the desirability of finding appropriate solutions to consequences of multiple nationality and in particular as regards the rights and duties of multiple nationals;

Considering it desirable that persons possessing the nationality of two or more States Parties should be required to fulfil their military obligations in relation to only one of those Parties;

Considering the need to promote international co-operation between the national authorities responsible for nationality matters,

Have agreed as follows:

Kapitel 1

Allmänna frågor

Artikel 1

Konventionens syfte

Denna konvention fastställer principer och regler för fysiska personers medborgarskap och regler som gäller militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap till vilka konventionsstaternas nationella lagstiftning skall anpassas.

Artikel 2

Definitioner

I denna konvention avses med

a) medborgarskap: det rättsliga förhållandet mellan en person och en stat; termen har inte avseende på en persons etniska ursprung,

b) flerfaldigt medborgarskap samtidigt innehav av två eller flera medborgarskap för en och samma person,

c) barn: varje person under 18 år, såvida inte myndig ålder uppnås tidigare enligt den lag som gäller för personen,

d) nationell lag: alla slags bestämmelser i det nationella lagsystemet innefattande grundlag, lagstiftning, föreskrifter, dekret, rättspraxis, hävd och sedvana samt bestämmelser som följer av bindande internationella instrument.

Kapitel II

Allmänna medborgarskapsprinciper

Artikel 3

Statens behörighet

1. Varje stat skall genom sin egen lagstiftning bestämma vem som skall vara medborgare i staten.

Chapter I

General matters

Article 1

Object of the Convention

This Convention establishes principles and rules relating to the nationality of natural persons and rules regulating military obligations in cases of multiple nationality, to which the internal law of States Parties shall conform.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Convention:

a) "nationality" means the legal bond between a person and a State and does not indicate the person's ethnic origin;

b) "multiple nationality" means the simultaneous possession of two or more nationalities by the same person;

c) "child" means every person below the age of 18 years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier;

d) "internal law" means all types of provisions of the national legal system, including the constitution, legislation, regulations, decrees, case-law, customary rules and practice as well as rules deriving from binding international instruments.

Chapter II

General principles relating to nationality

Article 3

Competence of the State

1. Each State shall determine under its own law who are its nationals.

2. Denna lag skall godtas av andra stater i den utsträckning den är förenlig med tillämpliga internationella konventioner, internationell sedvanerätt samt vanligen erkända rättsprinciper för medborgarskap.

2. This law shall be accepted by other States in so far as it is consistent with applicable international conventions, customary international law and the principles of law generally recognised with regard to nationality.

Artikel 4

Article 4

Principer

Principles

Varje konventionsstats medborgarskapsregler skall grundas på följande principer:

The rules on nationality of each State Party shall be based on the following principles:

a) Var och en har rätt till ett medborgarskap.

a) everyone has the right to a nationality;

b) Statslöshet skall undvikas.

b) statelessness shall be avoided;

c) Ingen skall godtyckligt berövas sitt medborgarskap.

c) no one shall be arbitrarily deprived of his or her nationality;

d) Varken äktenskap eller upplösning av äktenskap mellan en medborgare i en konventionsstat och en utlänning eller endera makens ändrade medborgarskap under äktenskapet skall automatiskt inverka på den andra makens medborgarskap.

d) neither marriage nor the dissolution of a marriage between a national of a State Party and an alien, nor the change of nationality by one of the spouses during marriage, shall automatically affect the nationality of the other spouse.

Artikel 5

Article 5

Icke-diskriminering

Non-discrimination

1. En konventionsstats medborgarskapsregler skall inte innebära åtskillnad eller omfatta någon praxis liktydig med diskriminering på grund av kön, religion, ras, hudfärg eller nationell eller etnisk härkomst.

1. The rules of a State Party on nationality shall not contain distinctions or include any practice which amount to discrimination on the grounds of sex, religion, race, colour or national or ethnic origin.

2. Varje konventionsstat skall vägledas av principen om icke-diskriminering mellan sina medborgare, oavsett om de är medborgare från födelsen eller har förvärvat medborgarskapet senare.

2. Each State Party shall be guided by the principle of non-discrimination between its nationals, whether they are nationals by birth or have acquired its nationality subsequently.

Kapitel III

Medborgarskapsregler

Artikel 6

Förvärv av medborgarskap

1. Varje konventionsstat skall i sin nationella lagstiftning föreskriva att medborgarskap i staten skall förvärvas ex lege av följande personer:

a) Barn till föräldrar varav den ena vid barnets födelse är medborgare i den konventionsstaten med förbehåll för de undantag som kan finnas i dess nationella lagstiftning beträffande barn födda i utlandet. Med avseende på barn vars föräldraskap bestäms genom erkännande, domstolsbeslut eller liknande förfarande får en konventionsstat föreskriva att barnet skall förvärva medborgarskap i den staten i enlighet med det förfarande som bestäms av statens nationella lagstiftning.

b) Hittebarn som anträffas inom statens territorium som annars skulle bli statslösa.

2. Varje konventionsstat skall i sin nationella lagstiftning föreskriva att medborgarskap i staten skall förvärvas av barn födda inom dess territorium som inte vid födelsen förvärvat annat medborgarskap. Sådant medborgarskap skall medges

a) vid födelsen ex lege, eller

b) därefter, för barn som har förblivit statslösa, efter ansökan till behörig myndighet av eller för barnet i fråga på det sätt som föreskrivs i konventionsstatens nationella lagstiftning. En sådan ansökan får göras beroende av legalt och varaktigt hemvist inom dess territorium under en tid av högst fem år omedelbart innan ansökan gjordes.

3. Varje konventionsstat skall i sin nationella lagstiftning medge möjlighet till naturalisation för personer som har legalt och varaktigt hemvist inom dess territorium. Vid uppställ-

Chapter III

Rules relating to nationality

Article 6

Acquisition of nationality

1. Each State Party shall provide in its internal law for its nationality to be acquired ex lege by the following persons:

a) children one of whose parents possesses, at the time of the birth of these children, the nationality of that State Party, subject to any exceptions which may be provided for by its internal law as regards children born abroad. With respect to children whose parenthood is established by recognition, court order or similar procedures, each State Party may provide that the child acquires its nationality following the procedure determined by its internal law;

b) foundlings found in its territory who would otherwise be stateless.

2. Each State Party shall provide in its internal law for its nationality to be acquired by children born on its territory who do not acquire at birth another nationality. Such nationality shall be granted:

a) at birth ex lege; or

b) subsequently, to children who remained stateless, upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the child concerned, in the manner prescribed by the internal law of the State Party. Such an application may be made subject to the lawful and habitual residence on its territory for a period not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application.

3. Each State Party shall provide in its internal law for the possibility of naturalisation of persons lawfully and habitually resident on its territory. In establishing the conditions

landet av villkor för naturalisation skall konventionsstaten inte fastställa längre tid än tio år för hemvist som skall ha förflutit innan ansökan kan göras.

4. Varje konventionsstat skall i sin nationella lagstiftning underlätta förvärv av medborgarskap i staten för följande personer:

- a) Äkta makar till medborgare i staten.
- b) Barn till någon medborgare i staten som avses i undantaget i artikel 6.1 a.
- c) Barn till föräldrar av vilka den ene förvärvat eller har förvärvat medborgarskap i staten.
- d) Barn som adopterats av någon medborgare i staten.
- e) Personer födda inom statens territorium som har legalt och varaktigt hemvist där.
- f) Personer som har legalt och varaktigt hemvist inom statens territorium under en tidsperiod som börjat före artonårsdagen; tidsperiodens längd skall bestämmas i den berörda konventionsstatens nationella lagstiftning.
- g) Statslösa personer och personer som är erkända som flyktingar som har legalt och varaktigt hemvist inom statens territorium.

for naturalisation, it shall not provide for a period of residence exceeding ten years before the lodging of an application.

4. Each State Party shall facilitate in its internal law the acquisition of its nationality for the following persons:

- a) spouses of its nationals;
- b) children of one of its nationals, falling under the exception of Article 6, paragraph 1, sub-paragraph a;
- c) children one of whose parents acquires or has acquired its nationality;
- d) children adopted by one of its nationals;
- e) persons who were born on its territory and reside there lawfully and habitually;
- f) persons who are lawfully and habitually resident on its territory for a period of time beginning before the age of 18, that period to be determined by the internal law of the State Party concerned;
- g) stateless persons and recognised refugees lawfully and habitually resident on its territory.

Artikel 7

Förlust av medborgarskap ex lege eller på initiativ av en konventionsstat

1. En konventionsstat får i sin nationella lagstiftning inte föreskriva att medborgarskap i den staten skall förloras ex lege eller på statens initiativ utom i följande fall:

- a) Vid frivilligt förvärv av annat medborgarskap.
- b) Vid förvärv av konventionsstatens medborgarskap genom bedrägligt förfarande,

Article 7

Loss of nationality ex lege or at the initiative of a State Party

1. A State Party may not provide in its internal law for the loss of its nationality ex lege or at the initiative of the State Party except in the following cases:

- a) voluntary acquisition of another nationality;
- b) acquisition of the nationality of the State Party by means of fraudulent conduct, false

osanna uppgifter eller undanhållande av relevanta sakförhållanden av sökanden.

c) Vid frivillig tjänstgöring i en främmande stats försvarsmakt.

d) Vid uppförande som allvarligt skadar konventionsstatens vitala intressen.

e) Vid avsaknad av verklig anknytning mellan konventionsstaten och en medborgare som har varaktigt hemvist utomlands.

f) Om det under barnets omyndighetstid fastställs att de förutsättningar i den nationella lagstiftningen som föranledde förvärvet ex lege av konventionsstatens medborgarskap inte längre är uppfyllda.

g) Vid adoption av ett barn om barnet förvärvat eller innehar den enas eller båda de adopterande föräldrarnas utländska medborgarskap.

2. En konventionsstat får föreskriva att medborgarskap i den staten skall förloras av barn till föräldrar som förlorar medborgarskapet utom i de fall som avses i punkt 1 c och d i denna artikel. Barn skall dock inte berövas sitt medborgarskap om någon av deras föräldrar behåller det.

3. En konventionsstat får i sin nationella lagstiftning inte föreskriva att medborgarskap i den staten skall förloras enligt punkt 1 eller 2 i denna artikel om personen i fråga därigenom skulle bli statslös, utom i de fall som nämns i punkt 1 b i denna artikel.

information or concealment of any relevant fact attributable to the applicant;

c) voluntary service in a foreign military force;

d) conduct seriously prejudicial to the vital interests of the State Party;

e) lack of a genuine link between the State Party and a national habitually residing abroad;

f) where it is established during the minority of a child that the preconditions laid down by internal law which led to the ex lege acquisition of the nationality of the State Party are no longer fulfilled;

g) adoption of a child if the child acquires or possesses the foreign nationality of one or both of the adopting parents.

2. A State Party may provide for the loss of its nationality by children whose parents lose that nationality except in cases covered by sub-paragraphs c and d of paragraph 1. However, children shall not lose that nationality if one of their parents retains it.

3. A State Party may not provide in its internal law for the loss of its nationality under paragraphs 1 and 2 of this article if the person concerned would thereby become stateless, with the exception of the cases mentioned in paragraph 1, sub-paragraph b, of this article.

Artikel 8

Förlust av medborgarskap på initiativ av den enskilde

1. Varje konventionsstat skall tillåta avsägelse av medborgarskap i den staten om den berörda personen inte därigenom blir statslös.

2. En konventionsstat får dock i sin nationella lagstiftning föreskriva att avsägelse en-

Article 8

Loss of nationality at the initiative of the individual

1. Each State Party shall permit the renunciation of its nationality provided the persons concerned do not thereby become stateless.

2. However, a State Party may provide in its internal law that renunciation may be ef-

dast får göras av medborgare som har varaktigt hemvist utomlands.

affected only by nationals who are habitually resident abroad.

Artikel 9

Article 9

Återvinning av medborgarskap

Recovery of nationality

Varje konventionsstat skall i de fall och på de villkor som föreskrivs i dess nationella lagstiftning underlätta återvinning av medborgarskapet i den staten för tidigare medborgare som har legalt och varaktigt hemvist inom dess territorium.

Each State Party shall facilitate, in the cases and under the conditions provided for by its internal law, the recovery of its nationality by former nationals who are lawfully and habitually resident on its territory.

Kapitel IV

Chapter IV

Förfaranden angående medborgarskap

Procedures relating to nationality

Artikel 10

Article 10

Behandling av ansökningar

Processing of applications

1. Varje konventionsstat skall tillse att ansökningar om förvärv, bibehållande förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskapet i den staten behandlas inom skälig tid.

Each State Party shall ensure that applications relating to the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality be processed within a reasonable time.

Artikel 11

Article 11

Beslut

Decisions

Varje konventionsstat skall tillse att beslut om förvärv, bibehållande, förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskapet i den staten förses med skriftlig motivering.

Each State Party shall ensure that decisions relating to the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality contain reasons in writing.

Artikel 12

Article 12

Rätt till omprövning

Right to a review

Varje konventionsstat skall tillse att beslut om förvärv, bibehållande, förlust, återvinning och bekräftelse av medborgarskapet i den staten skall kunna underkastas administrativ eller judiciell omprövning i enlighet med statens nationella lagstiftning.

Each State Party shall ensure that decisions relating to the acquisition, retention, loss, recovery or certification of its nationality be open to an administrative or judicial review in conformity with its internal law.

Artikel 13

Article 13

Avgifter

Fees

1. Varje konventionsstat skall tillse att avgifterna för förvärv, bibehållande, förlust,

1. Each State Party shall ensure that the fees for the acquisition, retention, loss, re-

återvinning och bekräftelse av medborgarskap i den staten är skäligen.

2. Varje konventionsstat skall tillse att avgifterna för administrativ eller judiciell omprövning inte är ett hinder för de sökande.

covery or certification of its nationality be reasonable.

2. Each State Party shall ensure that the fees for an administrative or judicial review be not an obstacle for applicants.

Kapitel V

Chapter V

Flerfaldigt medborgarskap

Multiple nationality

Artikel 14

Article 14

Fall av flerfaldigt medborgarskap ex lege

Cases of multiple nationality ex lege

1. En konventionsstat skall medge

1. A State Party shall allow:

a) att barn som har flera medborgarskap som automatiskt förvärvats vid födelsen får behålla dessa,

a) children having different nationalities acquired automatically at birth to retain these nationalities;

b) att medborgare i staten har ett annat medborgarskap om detta automatiskt förvärvas vid ingående av äktenskap.

b) its nationals to possess another nationality where this other nationality is automatically acquired by marriage.

2. Bibehållandet av medborgarskapen enligt punkt 1 är underkastat tillämpliga bestämmelser i artikel 7 i denna konvention.

2. The retention of the nationalities mentioned in paragraph 1 is subject to the relevant provisions of Article 7 of this Convention.

Artikel 15

Article 15

Andra möjliga fall av flerfaldigt medborgarskap

Other possible cases of multiple nationality

Bestämmelserna i denna konvention skall inte begränsa en konventionsstats rätt att i sin nationella lagstiftning bestämma

The provisions of this Convention shall not limit the right of a State Party to determine in its internal law whether:

a) om medborgare i staten som förvärvar eller har en annan stats medborgarskap behåller detta eller förlorar det,

a) its nationals who acquire or possess the nationality of another State retain its nationality or lose it;

b) om förvärvet eller bibehållandet av medborgarskap i staten är beroende av avsägelse eller förlust av ett annat medborgarskap.

b) the acquisition or retention of its nationality is subject to the renunciation or loss of another nationality.

Artikel 16

Bibehållande av tidigare medborgarskap

En konventionsstat skall inte göra avsägelse eller förlust av annat medborgarskap till ett villkor för förvärv eller bibehållande av medborgarskap i staten i de fall avsägelse eller förlust inte är möjligt eller skäligen kan krävas.

Article 16

Conservation of previous nationality

A State Party shall not make the renunciation or loss of another nationality a condition for the acquisition or retention of its nationality where such renunciation or loss is not possible or cannot reasonably be required.

Artikel 17

Rättigheter och skyldigheter vid flerfaldigt medborgarskap

1. Medborgare i en konventionsstat som har ett annat medborgarskap skall inom den konventionsstats territorium där de har hemvist ha samma rättigheter och skyldigheter som andra medborgare i den konventionsstaten.

2. Bestämmelserna i detta kapitel skall inte inverka på

a) de folkrättsliga reglerna om en konventionsstats diplomatiska och konsulära skydd av en av sina medborgare som samtidigt har annat medborgarskap,

b) en konventionsstats tillämpning av internationella privaträttsliga regler på flerfaldigt medborgarskap.

Article 17

Rights and duties related to multiple nationality

1. Nationals of a State Party in possession of another nationality shall have, in the territory of that State Party in which they reside, the same rights and duties as other nationals of that State Party.

2. The provisions of this chapter do not affect:

a) the rules of international law concerning diplomatic or consular protection by a State Party in favour of one of its nationals who simultaneously possesses another nationality;

b) the application of the rules of private international law of each State Party in cases of multiple nationality.

Kapitel VI

Statssuccession och medborgarskap

Artikel 18

Principer

1. Varje berörd konventionsstat skall i medborgarskapsfrågor vid statssuccession följa principen om rättssäkerhet, reglerna om mänskliga rättigheter samt principerna i artiklarna 4 och 5 i denna konvention och i punkt 2 i denna artikel särskilt i syfte att undvika statslöshet.

2. Vid beslut om beviljande och bibehållande av medborgarskap vid statssuccession

Chapter VI

State succession and nationality

Article 18

Principles

1. In matters of nationality in cases of State succession, each State Party concerned shall respect the principles of the rule of law, the rules concerning human rights and the principles contained in Articles 4 and 5 of this Convention and in paragraph 2 of this article, in particular in order to avoid statelessness.

2. In deciding on the granting or the retention of nationality in cases of State succes-

skall varje berörd konventionsstat särskilt ta hänsyn till följande:

a) Den verkliga och faktiska anknytningen mellan personen i fråga och staten.

b) Personens varaktiga hemvist vid tiden för statssuccessionen.

c) Personens eget önskemål.

d) Personens territoriella härkomst.

3. I de fall förvärv av medborgarskap är beroende av förlusten av ett utländskt medborgarskap skall bestämmelserna i artikel 16 i denna konvention gälla.

Artikel 19

Överenskommelse genom internationella avtal

Vid statssuccession skall de berörda konventionsstaterna söka reglera medborgarskapsfrågor genom inbördes avtal och, då så är tillämpligt, i sina förbindelser med andra berörda stater. Sådana avtal skall följa de principer och regler som finns i detta kapitel eller återopas här.

Artikel 20

Principer rörande icke-medborgare

1. Varje konventionsstat skall respektera följande principer:

a) Medborgare i en föregångarstat som är stadigvarande bosatta inom det territorium över vilket suveräniteten överförs till en efterträdarstat och som inte har förvärvat medborgarskap i denna stat skall ha rätt att kvarstanna där.

b) Personer som avses i a skall åtnjuta samma behandling som medborgare i efterträdarstaten i fråga om sociala och ekonomiska rättigheter.

sion, each State Party concerned shall take account in particular of:

a) the genuine and effective link of the person concerned with the State;

b) the habitual residence of the person concerned at the time of State succession;

c) the will of the person concerned;

d) the territorial origin of the person concerned.

3. Where the acquisition of nationality is subject to the loss of a foreign nationality, the provisions of Article 16 of this Convention shall apply.

Article 19

Settlement by international agreement

In cases of State succession, States Parties concerned shall endeavour to regulate matters relating to nationality by agreement amongst themselves and, where applicable, in their relationship with other States concerned. Such agreements shall respect the principles and rules contained or referred to in this chapter.

Article 20

Principles concerning non-nationals

1. Each State Party shall respect the following principles:

a) nationals of a predecessor State habitually resident in the territory over which sovereignty is transferred to a successor State and who have not acquired its nationality shall have the right to remain in that State;

b) persons referred to in sub-paragraph a shall enjoy equality of treatment with nationals of the successor State in relation to social and economic rights.

2. Varje konventionsstat får undanta personer som avses i punkt 1 från offentlig anställning som innebär utövande av den högsta makten.

2. Each State Party may exclude persons considered under paragraph 1 from employment in the public service involving the exercise of sovereign powers.

Kapitel VII

Chapter VII

Militära förpliktelser vid flerfaldigt medborgarskap

Military obligations in cases of multiple nationality

Artikel 21

Article 21

Fullgörande av militärtjänst

Fulfilment of military obligations

1. Den som är medborgare i två eller flera konventionsstater skall inte åläggas att fullgöra militärtjänst i mer än en av dessa stater.

1. Persons possessing the nationality of two or more States Parties shall be required to fulfil their military obligations in relation to one of those States Parties only.

2. Formerna för tillämpning av punkt 1 i denna artikel skall kunna bestämmas genom särskilda överenskommelser mellan berörda konventionsstater.

2. The modes of application of paragraph 1 may be determined by special agreements between any of the States Parties.

3. Om inte annat föreskrivs i särskilda överenskommelser som slutits eller kan komma att slutas, skall följande regler tillämpas i fråga om personer som är medborgare i två eller flera konventionsstater.

3. Except where a special agreement which has been, or may be, concluded provides otherwise, the following provisions are applicable to persons possessing the nationality of two or more States Parties:

a) Sådana personer skall vara skyldiga att fullgöra militärtjänst i den konventionsstat inom vars territorium de har varaktigt hemvist. De skall emellertid innan de fyllt 19 år kunna välja att frivilligt fullgöra sin militärtjänst i en annan konventionsstat där de också är medborgare under en period som till sin effektiva längd är åtminstone likvärdig med den som krävs av den förstnämnda konventionsstaten.

a) Any such person shall be subject to military obligations in relation to the State Party in whose territory they are habitually resident. Nevertheless, they shall be free to choose, up to the age of 19 years, to submit themselves to military obligations as volunteers in relation to any other State Party of which they are also nationals for a total and effective period at least equal to that of the active military service required by the former State Party;

b) Personer med varaktigt hemvist inom en konventionsstats territorium där de inte är medborgare eller inom en stats territorium som inte är konventionsstat skall kunna välja att fullgöra sin militärtjänst i vilken som helst av de konventionsstater där de är medborgare.

b) Persons who are habitually resident in the territory of a State Party of which they are not nationals or in that of a State which is not a State Party may choose to perform their military service in the territory of any State Party of which they are nationals;

c) Personer, som enligt reglerna i a och b i denna punkt skall fullgöra sin militärtjänst i en konventionsstat enligt den statens lagar,

c) Persons who, in accordance with the rules laid down in paragraphs a and b, shall fulfil their military obligations in relation to

skall anses ha fullgjort sina militära förpliktelser gentemot varje annan konventionsstat i vilken de också är medborgare.

d) Personer, som innan denna konvention trädde i kraft mellan konventionsstater i vilka de är medborgare har fullgjort sin militär-tjänst i en av dessa stater enligt den statens lagar, skall anses ha fullgjort dessa förpliktelser gentemot varje annan konventionsstat i vilken de också är medborgare.

e) Personer, som enligt a i denna punkt har fullgjort sin militära grundutbildning i en konventionsstat där de är medborgare och därefter överflyttar sitt varaktiga hemvist till en annan konventionsstat där de är medborgare, skall vara skyldiga att fullgöra fortsättningsutbildning endast i den sistnämnda staten.

f) Tillämpningen av denna artikel skall inte på något sätt inverka på de berörda personernas medborgarskap.

g) I händelse av mobilisering i en konventionsstat skall de förpliktelser som följer av denna artikel inte vara bindande för den konventionsstaten.

Artikel 22

Undantag från militära förpliktelser eller alternativ samhällstjänst

Om inte annat följer av särskilda överenskommelser som ingåtts eller kan komma ingås, skall följande regler även tillämpas på personer som är medborgare i två eller flera konventionsstater.

a) Artikel 21.3 c i denna konvention skall gälla för personer som har blivit befriade från sina militära förpliktelser eller i stället fullgjort civil samhällstjänst.

one State Party, as prescribed by the law of that State Party, shall be deemed to have fulfilled their military obligations in relation to any other State Party or States Parties of which they are also nationals;

d) Persons who, before the entry into force of this Convention between the States Parties of which they are nationals, have, in relation to one of those States Parties, fulfilled their military obligations in accordance with the law of that State Party, shall be deemed to have fulfilled the same obligations in relation to any other State Party or States Parties of which they are also nationals;

e) Persons who, in conformity with paragraph a, have performed their active military service in relation to one of the States Parties of which they are nationals, and subsequently transfer their habitual residence to the territory of the other State Party of which they are nationals, shall be liable to military service in the reserve only in relation to the latter State Party;

f) The application of this article shall not prejudice, in any respect, the nationality of the persons concerned;

g) In the event of mobilisation by any State Party, the obligations arising under this article shall not be binding upon that State Party.

Article 22

Exemption from military obligations or alternative civil service

Except where a special agreement which has been, or may be, concluded provides otherwise, the following provisions are also applicable to persons possessing the nationality of two or more States Parties:

a) Article 21, paragraph 3, sub-paragraph c, of this Convention shall apply to persons who have been exempted from their military obligations or have fulfilled civil service as an alternative;

b) Personer som är medborgare i en konventionsstat som inte har obligatorisk militärtjänst skall anses ha fullgjort sina militära förpliktelser om de har sitt varaktiga hemvist inom denna konventionsstats territorium. De skall dock inte anses ha fullgjort sina militära förpliktelser gentemot en annan konventionsstat eller andra konventionsstater där de också är medborgare och som har obligatorisk militärtjänst, om de inte har bibehållit sitt varaktiga hemvist upp till en bestämd ålder som de berörda konventionsstaterna skall meddela vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller anslutningsinstrument.

c) Även personer som är medborgare i en konventionsstat som inte har obligatorisk militärtjänst skall anses ha fullgjort sina militära förpliktelser när de har fullgjort frivillig militärtjänst under en period som till sin effektiva längd är åtminstone likvärdig den militära grundutbildningen i den konventionsstat i vilken de också är medborgare, oavsett var de har sitt varaktiga hemvist.

b) persons who are nationals of a State Party which does not require obligatory military service shall be considered as having satisfied their military obligations when they have their habitual residence in the territory of that State Party. Nevertheless, they should be deemed not to have satisfied their military obligations in relation to a State Party or States Parties of which they are equally nationals and where military service is required unless the said habitual residence has been maintained up to a certain age, which each State Party concerned shall notify at the time of signature or when depositing its instruments of ratification, acceptance or accession;

c) also persons who are nationals of a State Party which does not require obligatory military service shall be considered as having satisfied their military obligations when they have enlisted voluntarily in the military forces of that Party for a total and effective period which is at least equal to that of the active military service of the State Party or States Parties of which they are also nationals without regard to where they have their habitual residence.

Kapitel VIII

Samarbete mellan konventionsstaterna

Artikel 23

Samarbete mellan konventionsstaterna

1. I syfte att underlätta samarbetet mellan konventionsstaterna skall deras behöriga myndigheter göra följande.

a) Meddela Europarådets generalsekreterare uppgifter om de nationella medborgarskapslagarna, innefattande exempel på statslöshet och flerfaldig medborgarskap, samt om utvecklingen i fråga om tillämpningen av denna konvention

b) På begäran meddela varandra uppgifter om sina nationella medborgarskapslagar och om utvecklingen i fråga om tillämpningen av denna konvention.

Chapter VIII

Co-operation between the States Parties

Article 23

Co-operation between the States Parties

1. With a view to facilitating co-operation between the States Parties, their competent authorities shall:

a) provide the Secretary General of the Council of Europe with information about their internal law relating to nationality, including instances of statelessness and multiple nationality, and about developments concerning the application of the Convention;

b) provide each other upon request with information about their internal law relating to nationality and about developments concerning the application of the Convention.

2. Konventionsstaterna skall samarbeta sinsemellan och med andra medlemmar i Europarådet inom ramen för Europarådets vederbörliga mellanstatliga organ i syfte att behandla alla hithörande frågor och främja en fortgående utveckling av rättsprinciper och praxis avseende medborgarskap och därmed sammanhängande frågor.

2. States Parties shall co-operate amongst themselves and with other member States of the Council of Europe within the framework of the appropriate intergovernmental body of the Council of Europe in order to deal with all relevant problems and to promote the progressive development of legal principles and practice concerning nationality and related matters.

Artikel 24

Informationsutbyte

En konventionsstat får när som helst förklara att den skall underrätta en annan konventionsstat, som har gjort samma förklaring, om frivilligt förvärv av dess medborgarskap av medborgare i den andra konventionsstaten med iakttagande av gällande lagar om uppgiftsskydd. I en sådan förklaring får de förutsättningar anges som skall gälla för konventionsstatens uppgiftslämnande. Förklaringen får när som helst återtogs.

Article 24

Exchange of information

Each State Party may at any time declare that it shall inform any other State Party, having made the same declaration, of the voluntary acquisition of its nationality by nationals of the other State Party, subject to applicable laws concerning data protection. Such a declaration may indicate the conditions under which the State Party will give such information. The declaration may be withdrawn at any time.

Kapitel IX

Konventionens tillämpning

Artikel 25

Förklaringar om konventionens tillämpning

1. Varje stat får vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument förklara att den avser att undanta kapitel VII fråntillämpning av konventionen.

2. Bestämmelserna i kapitel VII skall endast gälla relationerna mellan de konventionsstater som är bundna av dem.

3. Varje konventionsstat får när som helst därefter meddela Europarådets generalsekreterare att den avser att tillämpa de bestämmelser i kapitel VII som den undantagit vid undertecknandet eller i ratifikations-, godtagande-, godkännande eller anslutningsinstru-

Chapter IX

Application of the Convention

Article 25

Declarations concerning the application of the Convention

1. Each State may declare, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, that it will exclude Chapter VII from the application of the Convention.

2. The provisions of Chapter VII shall be applicable only in the relations between States Parties for which it is in force.

3. Each State Party may, at any subsequent time, notify the Secretary General of the Council of Europe that it will apply the provisions of Chapter VII excluded at the time of signature or in its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. This

ment. Meddelandet skall gälla från den dag det mottas.

notification shall become effective as from the date of its receipt.

Artikel 26

Article 26

Konventionens verkan

Effects of this Convention

1. Denna konventions bestämmelser skall inte inverka på bestämmelserna i den nationella lagstiftning och de bindande internationella instrument som är eller kan komma att träda i kraft enligt vilka mer förmånliga rättigheter står eller kommer att stå den enskilde till buds avseende medborgarskap.

1. The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to individuals in the field of nationality.

2. Denna konvention skall inte inverka på tillämpningen av följande instrument i relationerna mellan de konventionsstater som är bundna av dessa:

2. This Convention does not prejudice the application of:

a) 1963 års konvention om begränsning av fall av flerfaldigt medborgarskap och om militära förpliktelser i fall av flerfaldigt medborgarskap och dess protokoll.

a) the 1963 Convention on the Reduction of Cases of Multiple Nationality and Military Obligations in Cases of Multiple Nationality and its Protocols;

b) Andra bindande internationella instrument i den mån de är förenliga med denna konvention.

b) other binding international instruments in so far as such instruments are compatible with this Convention,
in the relationship between the States Parties bound by these instruments.

Kapitel X

Chapter X

Slut bestämmelser

Final clauses

Artikel 27

Article 27

Undertecknande och ikraftträdande

Signature and entry into force

1. Denna konvention skall vara öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater och de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av den. Dessa stater kan uttrycka sittsamttycke till att vara bundna genom

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the non-member States which have participated in its elaboration. Such States may express their consent to be bound by:

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller

a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande följt av ratifikation, godtagande eller godkännande.

b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

Ratifikations-, godtagande- och godkännandeinstrumenten skall deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

2. Denna konvention träder i kraft för alla stater som har uttryckt sitt samtycke att vara bundna av den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader räknat från den dag då tre medlemsstater i Europarådet har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av konventionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel.

3. För en stat som senare uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av konventionen träder den i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader räknat från dagen för undertecknandet eller den dag då ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras.

Artikel 28

Anslutning

1. Efter denna konventions ikraftträdande får Europarådets ministerkommitté inbjudna stater som inte är medlemmar av Europarådet, vilka inte har deltagit i dess utarbetande, att ansluta sig till konventionen.

2. För en stat som ansluter sig träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader efter den dag då anslutningsinstrumentet deponerades hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 29

Reservationer

1. Ingen reservation får göras mot någon av bestämmelserna i kapitlen I, II eller VI i konventionen. En stat får vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument avge en eller flera reservationer mot andra bestämmelser i konventionen i den ut-

Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force, for all States having expressed their consent to be bound by the Convention, on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by this Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3. In respect of any State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of signature or of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 28

Accession

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State of the Council of Europe which has not participated in its elaboration to accede to this Convention.

2. In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 29

Reservations

1. No reservations may be made to any of the provisions contained in Chapters I, II and VI of this Convention. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more reservations to other provisions of the Convention so long

sträckning de är förenliga med konventionens mål och syfte.

2. En stat som gör en eller flera reservationer skall underrätta Europarådets generalsekreterare om dess tillämpliga nationella lagar och lämna andra upplysningar av betydelse.

3. En stat som har gjort en eller flera reservationer enligt punkt 1 i denna artikel skall överväga om dessa kan återkallas helt eller delvis så snart omständigheterna så medger. Återkallandet skall göras genom ett meddelande till Europarådets generalsekreterare och skall gälla från den dag det mottas.

4. En stat som utsträcker tillämpningen av denna konvention till ett territorium som nämns i den förklaring som avses i artikel 30.2 får med avseende på territoriet i fråga göra en eller flera reservationer i enlighet med bestämmelserna i de föregående punkterna i denna artikel.

5. En konventionsstat som har gjort reservationer mot några bestämmelser i kapitel VII i konventionen får inte fordra att bestämmelserna i fråga skall tillämpas av en annan konventionsstat, utom i den mån den själv har godtagit dem.

as they are compatible with the object and purpose of this Convention.

2. Any State which makes one or more reservations shall notify the Secretary General of the Council of Europe of the relevant contents of its internal law or of any other relevant information.

3. A State which has made one or more reservations in accordance with paragraph 1 shall consider withdrawing them in whole or in part as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe and shall become effective as from the date of its receipt.

4. Any State which extends the application of this Convention to a territory mentioned in the declaration referred to in Article 30, paragraph 2, may, in respect of the territory concerned, make one or more reservations in accordance with the provisions of the preceding paragraphs.

5. A State Party which has made reservations in respect of any of the provisions in Chapter VII of the Convention may not claim application of the said provisions by another State Party save in so far as it has itself accepted these provisions.

Artikel 30

Territoriell tillämpning

1. En stat får vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument ange för vilket eller vilka territorier konventionen skall gälla.

2. En stat får därefter genom en förklaring till Europarådets generalsekreterare utsträcka tillämpningen av denna konvention till annat territorium som anges i förklaringen för vars internationella förbindelser den är ansvarig eller för vilket den har rätt att åta sig ansvar. För ett sådant territorium träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som föl-

Article 30

Territorial application

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the

jer efter utgången av en tid av tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren mottog förklaringen.

Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. En förklaring enligt punkt 1 och 2 i denna artikel får med avseende på ett territorium som anges i förklaringen återkallas genom ett meddelande till generalsekreteraren. Återkallandet träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren mottog meddelandet.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Artikel 31

Article 31

Uppsägning

Denunciation

1. En konventionsstat får när som helst säga upp hela konventionen eller endast kapitel VII genom ett meddelande till Europarådets generalsekreterare.

1. Any State Party may at any time denounce the Convention as a whole or Chapter VII only by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Uppsägningen gäller från och med den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tid av tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren mottog meddelandet.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of notification by the Secretary General.

Artikel 32

Article 32

Meddelanden från generalsekreteraren

Notifications by the Secretary General

Europarådets generalsekreterare skall meddela Europarådets medlemsstater, alla signatärstater, alla konventionsstater samt alla andra stater som har anslutit sig till denna konvention om

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any Signatory, any Party and any other State which has acceded to this Convention of:

- a) undertecknanden,
- b) deponering av ratifikations-, godtagande-, godkännande- och anslutningsinstrument,
- c) dag för konventionens ikraftträdande enligt artiklarna 27 och 28,

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 27 or 28 of this Convention;

d) reservationer och återkallanden av reservationer enligt artikel 29,

d) any reservation and withdrawal of reservations made in pursuance of the provisions of Article 29 of this Convention;

e) meddelanden eller förklaringar enligt artiklarna 23-25 och 27- 31,

e) any notification or declaration made under the provisions of Articles 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30 and 31 of this Convention;

f) andra åtgärder, notifikationer och meddelanden avseende konventionen.

f) any other act, notification or communication relating to this Convention.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat denna konvention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Upprättad i Strasbourg den 7 november 1997 på engelska och franska språken, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar som skall deponeras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare skall översända bestyrkta kopior till varje medlemsstat i Europarådet, till icke medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av konventionen samt till alla stater som har inbjudits att ansluta sig till den.

Done at Strasbourg, this sixth day of November 1997, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and to any State invited to accede to this Convention.

**KONVENTION OM BEGRÄNSNING AV
STATSLÖSHET**

De fördragsslutande staterna, vilka handlar i enlighet med resolution 896 (IX), antagen av Förenta Nationernas generalförsamling den 4 december 1954, vilka anser det önskvärt att begränsa statslöshet genom internationell överenskommelse, har överenskommit om följande:

Artikel 1

1. Fördragsslutande stat skall bevilja på dess territorium född person medborgarskap, om denne eljest skulle bli statslös. Sådant medborgarskap skall beviljas:

(a) enligt bestämmelse i lag vid födelsen eller

(b) på ansökan, ställd till vederbörlig myndighet, av sökanden själv eller å dennes vägnar enligt vad som föreskrives i nationell lag. Där ej annat följer av bestämmelserna i 2 mom. i denna artikel, må sådan ansökan icke avslås.

Fördragsslutande stat, som föreskriver att medborgarskap skall beviljas enligt (b) i detta moment, må jämväl föreskriva, att medborgarskap skall förvärfvas jämlikt lag vid sådan ålder och under sådana villkor, varom nationell lag stadgar.

2. Fördragsslutande stat må för förvärv av medborgarskap i enlighet med 1 mom. (b) i denna artikel föreskriva ett eller flera av följande villkor:

(a) att ansökan göres under en period, som bestämts av den fördragsslutande staten och som skall börja löpa ej senare än vid 18 års ålder och sluta ej tidigare än vid en ålder av 21 år, dock att vederbörande skall medgivas åtminstone en tid av ett år, under vilken han på egen hand kan göra ansökan utan att enligt lagen behöva inhämta samtycke därtill:

**CONVENTION ON THE REDUCTION OF
STATELESSNESS**

The Contracting States ,
Acting in pursuance of resolution 896 (IX), adopted by the General Assembly of the United Nations on 4 December 1954,

Considering it desirable to reduce statelessness by international agreement,

Have agreed as follows:

Article 1

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person born in its territory who would otherwise be stateless. Such nationality shall be granted:

(a) At birth, by operation of law, or

(b) Upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article, no such application may be rejected.

A Contracting State which provides for the grant of its nationality in accordance with subparagraph (b) of this paragraph may also provide for the grant of its nationality by operation of law at such age and subject to such conditions as may be prescribed by the national law.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with subparagraph (b) of paragraph 1 of this article subject to one or more of the following conditions:

(a) That the application is lodged during a period, fixed by the Contracting State, beginning not later than at the age of eighteen years and ending not earlier than at the age of twenty-one years, so, however, that the person concerned shall be allowed at least one year during which he may himself make the application without having to obtain legal authorization to do so;

(b) att sökanden varit stadigvarande bosatt på den fördragsslutande statens territorium under en av samma stat bestämd period, icke överstigande fem år, omedelbart före tidpunkten för ansökan, ej heller längre än sammanlagt tio år;

(c) att sökanden varken övertygats om brott mot statens säkerhet eller för brott överhuvud ådömts frihetsstraff i fem år eller mera;

(d) att sökanden alltid varit statslös.

3. Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. (b) och 2 mom. i denna artikel skall ett på den fördragsslutande statens territorium i äktenskap fött barn, vars moder äger medborgarskap i samma stat, vid födseln förvärva medborgarskap i den staten, om barnet eljest skulle bli statslös.

4. Fördragsslutande stat skall bevilja en person medborgarskap, om denne eljest skulle bli statslös och icke kan förvärva medborgarskap i annan fördragsslutande stat på vars territorium han blivit förr på grund av att han passerat åldersgränsen för ansökan eller ej uppfyllt kraven på bosättning, såframt en av hans föräldrar vid tiden för hans födelse ägde medborgarskap i förstnämnda fördragsslutande stat. Om föräldrarna vid tiden för hans födelse icke ägde samma medborgarskap, skall frågan huruvida vederbörande i medborgarskapshänseende skall följa fadern eller modern bedömas efter nationell lag i förstnämnda fördragsslutande stat. Om ansökan om medborgarskap erfordras, skall denna göras hos vederbörlig myndighet av sökanden själv eller å dennes vägnar i den ordning som nationell lag föreskriver. Där ej annat följer av bestämmelserna i 5 mom. i denna artikel, må sådan ansökan icke avslås.

5. Fördragsslutande stat må för förvärv av medborgarskap i enlighet med 4 mom. av denna artikel föreskriva ett eller flera av följande villkor:

(b) That the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period as may be fixed by that State, not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application nor ten years in all;

(c) That the person concerned has neither been convicted of an offence against national security nor has been sentenced to imprisonment for a term of five years or more on a criminal charge;

(d) That the person concerned has always been stateless.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 (b) and 2 of this article, a child born in wedlock in the territory of a Contracting State, whose mother has the nationality of that State, shall acquire at birth that nationality if it otherwise would be stateless.

4. A Contracting State shall grant its nationality to a person who would otherwise be stateless and who is unable to acquire the nationality of the Contracting State in whose territory he was born because he has passed the age for lodging his application or has not fulfilled the required residence conditions, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of the Contracting State first above-mentioned. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. If application for such nationality is required, the application shall be made to the appropriate authority by or on behalf of the applicant in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 5 of this article, such application shall not be refused.

5. The Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 4 of this article subject to one or more of the following conditions:

(a) att ansökan göres innan sökanden uppnår en ålder, ej under 23 år, som bestämts av den fördragsslutande staten;

(a) That the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) att sökanden varit stadigvarande bosatt på den fördragsslutande stats territorium under en av samma stat bestämd period, icke överstigande tre år, omedelbart före tidpunkten för ansökan;

(b) That the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) att sökanden alltid vari statslös.

(c) That the person concerned has always been stateless.

Artikel 2

Article 2

Hittebarn, som anträffas på fördragsslutande stats territorium, skall - i frånvaro av bevis om motsatsen - anses ha blivit fött på stats territorium av föräldrar, vilka äger medborgarskap i den staten.

A foundling found in the territory of a Contracting State shall, in the absence of proof to the contrary, be considered to have been born within that territory of parents possessing the nationality of that State.

Artikel 3

Article 3

För bedömande av fördragsslutande stats förpliktelser på grund av denna konvention skall födelse ombord på fartyg eller luftfartyg anses ha ägt rum på territoriet till den stat, vars flagga fartyget för eller där luftfartyget är registrerat.

For the purpose of determining the obligations of Contracting States under this Convention, birth on a ship or in an aircraft shall be deemed to have taken place in the territory of the State whose flag the ship flies or in the territory of the State in which the aircraft is registered, as the case may be.

Artikel 4

Article 4

1. Fördragsslutande stat skall bevilja sådan person medborgarskap som icke är född på fördragsslutande stats territorium och eljest skulle bli statslös, om en av hans föräldrar vid tiden för hans födelse ägde medborgarskap i den fördragsslutande staten. Om föräldrarna vid tiden för hans födelse icke ägde samma medborgarskap, skall frågan huruvida vederbörande i medborgarskapshänseende skall följa fadern eller modern bedömas efter den fördragsslutande stats nationella lag. Medborgarskap enligt bestämmelserna i detta moment skall beviljas:

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person, not born in the territory of a Contracting State, who would otherwise be stateless, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of that State. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. Nationality granted in accordance with the provisions of this paragraph shall be granted:

(a) enligt bestämmelse i lag vid födelsen eller

(a) At birth, by operation of law, or

(b) på ansökan, ställd till vederbörlig myndighet, av sökanden själv eller å dennes vägnar enligt vad som föreskrives i nationell lag. Där ej annat följer av bestämmelserna i 2 mom. i denna artikel, må sådan ansökan icke avslås.

2. Fördragsslutande stat må för förvärv av medborgarskap i enlighet med 1 mom. i denna artikel föreskriva ett eller flera av följande villkor:

(a) att ansökan göres innan sökanden uppnår en ålder, ej under 23 år, som bestämts av den fördragsslutande staten;

(b) att sökanden varit stadigvarande bosatt på den fördragsslutande statens territorium under en av samma stat bestämd period, icke överstigande tre år, omedelbart före tidpunkten för ansökan;

(c) att sökanden icke övertygats om brott mot statens säkerhet;

(d) att sökanden alltid varit statslös.

(b) Upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article, no such application may be rejected.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 1 of this article subject to one or more of the following conditions:

(a) That the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) That the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) That the person concerned has not been convicted of an offence against national security;

(d) That the person concerned has always been stateless.

Artikel 5

1. Om lagen i fördragsslutande stat stadgar förlust av medborgarskap till följd av förändring av en persons status, såsom äktenskap, upplösning av äktenskap, legitimation, faderskapserkännande eller adoption, skall sådan förlust inträda endast om vederbörande innehar eller förvärvar annat medborgarskap.

2. Om jämlikt lagen i fördragsslutande stat ett utom äktenskap fött barn förlorar medborgarskap i den staten till följd av faderskapserkännande, skall vederbörande beredas tillfälle att återvinna samma medborgarskap genom skiftlig ansökan hos vederbörlig myndighet och skall villkoren för sådan ansökan icke vara strängare än de som föreskrivits i 2 mom. i artikel 1 i denna konvention.

Article 5

1. If the law of a Contracting State entails loss of nationality as a consequence of any change in the personal status of a person such as marriage, termination of marriage, legitimation, recognition or adoption, such loss shall be conditional upon possession or acquisition of another nationality.

2. If, under the law of a Contracting State, a child born out of wedlock loses the nationality of that State in consequence of a recognition of affiliation, he shall be given an opportunity to recover that nationality by written application to the appropriate authority, and the conditions governing such application shall not be more rigorous than those laid down in paragraph 2 of article 1 of this Convention.

Artikel 6

Om lagen i fördragsslutande stat föreskriver förlust av medborgarskap för make eller barn såsom biperson till den vilken förlorar eller berövas medborgarskap, skall förlusten för bipersonen inträda endast om han innehar eller förvärvar annat medborgarskap.

Artikel 7

1. (a) Om lagen i fördragsslutande stat medger befrielse från medborgarskap, skall sådan befrielse icke meddelas med mindre vederbörande innehar eller förvärvar annat medborgarskap.

(b) Bestämmelserna under (a) skall icke vara tillämpliga, om deras tillämpning skulle strida mot de principer som fastställts i artiklarna 13 och 14 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna som godkännts den 10 december 1948 av Förenta Nationernas generalförsamling.

2. Medborgare i fördragsslutande stat, som söker naturalisation i främmande land skall icke förlora sitt medborgarskap med mindre han förvärvar eller har tillförsäkrats förvärv av medborgarskap i det främmande landet.

3. Där ej annat följer av bestämmelserna i 4 och 5 mom. i denna artikel, skall medborgare i fördragsslutande stat icke förlora sitt medborgarskap så att han blir statslös på grund av avresa, bosättning utomlands, underlåtenhet att låta sig registreras eller på annan dylik grund.

4. Naturaliserad person må förlora sitt medborgarskap på grund av bosättning utomlands under en period - minst sju år i följd - som närmare anges i vederbörande fördragsslutande stats lag, om han underlåter anmäla sin avsikt att behålla sitt medborgarskap.

5. I fall när medborgarskap i fördragsslutande stat är född utanför den statens territorium, må lagen i denna stat låta hans bibehållande av sitt medborgarskap efter utgången av ett år från det han uppnådde myndig ålder

Article 6

If the law of a Contracting State provides for loss of its nationality by a person's spouse or children as a consequence of that person losing or being deprived of that nationality, such loss shall be conditional upon their possession or acquisition of another nationality.

Article 7

1. (a) If the law of a Contracting State entails loss or renunciation of nationality, such renunciation shall not result in loss of nationality unless the person concerned possesses or acquires another nationality;

(b) The provisions of subparagraph (a) of this paragraph shall not apply where their application would be inconsistent with the principles stated in articles 13 and 14 of the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly of the United Nations.

2. A national of a Contracting State who seeks naturalization in a foreign country shall not lose his nationality unless he acquires or has been accorded assurance of acquiring the nationality of that foreign country.

3. Subject to the provisions of paragraphs 4 and 5 of this article, a national of a Contracting State shall not lose his nationality, so as to become stateless, on the ground of departure, residence abroad, failure to register or on any similar ground.

4. A naturalized person may lose his nationality on account of residence abroad for a period, not less than seven consecutive years, specified by the law of the Contracting State concerned if he fails to declare to the appropriate authority his intention to retain his nationality.

5. In the case of a national of a Contracting State, born outside its territory, the law of that State may make the retention of its nationality after the expiry of one year from his attaining his majority conditional upon resi-

bliva beroende på hemvist vid sagda tidpunkt på statens territorium eller på registrering hos vederbörlig myndighet.

6. Med undantag för i denna artikel angivna fall skall en person icke förlora medborgarskap i fördragsslutande stat, om han därigenom blir statslös, oaktat sådan förlust icke är uttryckligen förbjuden i annan bestämmelse i denna konvention.

Artikel 8

1. Fördragsslutande stat skall icke beröva en person hans medborgarskap, om sådant berövande skulle göra honom statslös.

2. Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. i denna artikel må en person berövas medborgarskap i fördragsslutande stat:

(a) under sådana förhållanden, som enligt 4 och 5 mom. i artikel 7, kan medföra att en person förlorar sitt medborgarskap;

(b) när medborgarskap har erhållits genom osanna uppgifter eller bedrägligt förfarande.

3. Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. i denna artikel må fördragsslutande stat behålla rätt att beröva en person hans medborgarskap, om staten vid tiden för undertecknande eller ratificering av eller anslutning till konventionen förbehåller sig att behålla sådan rätt på en eller flera av följande grunder, vilka vi nämnda tid är inskrivna i statens nationella lag:

(a) att, i strid med sin lojalitetsplikt mot den fördragsslutande staten, vederbörande

(i) har, med åsidosättande av uttryckligt förbud av den fördragsslutande staten, gjort eller fortsatt att göra tjänster åt annan stat eller uppburit eller fortsatt att uppbära ekonomiska förmåner från annan stat eller

(ii) har uppfört sig på sätt som allvarligt står i strid med statens vitala intressen;

dence at that time in the territory of the State or registration with the appropriate authority.

6. Except in the circumstances mentioned in this article, a person shall not lose the nationality of a Contracting State, if such loss would render him stateless, notwithstanding that such loss is not expressly prohibited by any other provision of this Convention.

Article 8

1. A Contracting State shall not deprive a person of his nationality if such deprivation would render him stateless.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a person may be deprived of the nationality of a Contracting State:

(a) In the circumstances in which, under paragraphs 4 and 5 of article 7, it is permissible that a person should lose his nationality;

(b) Where the nationality has been obtained by misrepresentation or fraud.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a Contracting State may retain the right to deprive a person of his nationality, if at the time of signature, ratification or accession it specifies its retention of such right on one or more of the following grounds, being grounds existing in its national law at that time:

(a) That, inconsistently with his duty of loyalty to the Contracting State, the person:

(i) Has, in disregard of an express prohibition by the Contracting State rendered or continued to render services to, or received or continued to receive emoluments from, another State, or

(ii) Has conducted himself in a manner seriously prejudicial to the vital interests of the State;

(b) att vederbörande avlagt trohetsed till annan stat eller formellt förklarat sig underkasta sig annan stats överhöghet eller klart ådagalagt sitt beslut att vägra underkasta sig den fördragsslutande statens överhöghet.

4. Fördragsslutande stat skall icke utnyttja den möjlighet att beröva medborgarskap, som medgivits i 2 eller 3 mom. i denna artikel, annorledes än i överensstämmelse med lag, som skall tillförsäkra vederbörande rätt att bli hörd av domstol eller annat opartiskt organ.

(b) That the person has taken an oath, or made a formal declaration, of allegiance to another State, or given definite evidence of his determination to repudiate his allegiance to the Contracting State.

4. A Contracting State shall not exercise a power of deprivation permitted by paragraphs 2 or 3 of this article except in accordance with law, which shall provide for the person concerned the right to a fair hearing by a court or other independent body.

Artikel 9

Fördragsslutande stat må icke beröva någon person eller grupp av personer deras medborgarskap på grund av vederbörandes ras eller av etniska, religiösa eller politiska skäl.

Article 9

A Contracting State may not deprive any person or group of persons of their nationality on racial, ethnic, religious or political grounds.

Artikel 10

1. Varje traktat mellan fördragsslutande stater om överlåtelse av territorium skall innehålla regler, tillkomna i syfte att garantera att ingen person blir statslös till följd av överlåtelsen. Fördragsslutande stat skall göra sitt bästa för att varje sådan traktat, som ingåtts mellan den fördragsslutande staten och stat som icke anslutit sig till denna konvention, kommer att innehålla sådana regler.

2. Skulle sådana regler saknas skall fördragsslutande stat, till vilken territorium överlåtes eller som annorledes förvärvar territorium, ge medborgarskap åt personer, som eljest skulle bli statslösa till följd av överlåtelsen eller förvärvet.

Article 10

1. Every treaty between Contracting States providing for the transfer of territory shall include provisions designed to secure that no person shall become stateless as a result of the transfer. A Contracting State shall use its best endeavours to secure that any such treaty made by it with a State which is not a Party to this Convention includes such provisions.

2. In the absence of such provisions a Contracting State to which territory is transferred or which otherwise acquires territory shall confer its nationality on such persons as would otherwise become stateless as a result of the transfer or acquisition.

Artikel 11

De fördragsslutande staterna skall verka för att det, snarast efter det att det sjätte ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerats, inom ramen för Förenta Nationerna inrättas ett organ, till vilket en person, som åberopar förmånen av denna konvention, kan hänvända sig för undersökning av sin framställning och för biträde med dennas befordran till vederbörlig myndighet.

Article 11

The Contracting States shall promote the establishment within the framework of the United Nations, as soon as may be after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, of a body to which a person claiming the benefit of this Convention may apply for the examination of his claim and for assistance in presenting it to the appropriate authority.

Artikel 12

1. Reglerna i 1 mom. i artikel 1 eller artikel 4 skall, i förhållande till stat som inte beviljar medborgarskap vid födelsen enligt bestämmelse i lag, tillämpas såväl på personer födda före som på personer födda efter konventionens ikraftträdande.

2. Reglerna i 4 mom. i artikel 1 i denna konvention skall tillämpas på personer födda såväl före som efter ikraftträdandet.

3. Reglerna i artikel 2 i denna konvention skall tillämpas allenast på hittebarn, som anträffas på fördragsslutande stats territorium efter det konventionen trätt i kraft i förhållande till den staten.

Artikel 13

Denna konvention skall icke inverka på förmånligare bestämmelser i syfte att begränsa statslöshet, som kan finnas i fördragsslutande stats nu gällande eller senare i kraft trädande lag eller överenskommelse, som nu gäller eller senare träder i kraft mellan två eller flera fördragsslutande stater.

Artikel 14

Twist mellan fördragsslutande stater rörande tolkning eller tillämpning av denna konvention, som ej kan biläggas på annat sätt skall hänskjutas till Internationella domstolen på talan av vilken som helst av de tvistande parterna.

Artikel 15

1. Denna konvention skall tillämpas på alla icke självstyrande stater, stater under förvaltarskap, kolonier och andra områden utanför moderlandet, för vilkas internationella förbindelser någon fördragsslutande stat är ansvarig; den fördragsslutande staten skall, med iakttagande av bestämmelserna i 2 mom. i

Article 12

1. In relation to a Contracting State which does not, in accordance with the provisions of paragraph 1 of article 1 or of article 4 of this Convention, grant its nationality at birth by operation of law, the provisions of paragraph 1 of article 1 or of article 4, as the case may be, shall apply to persons born before as well as to persons born after the entry into force of this Convention.

2. The provisions of paragraph 4 of article 1 of this Convention shall apply to persons born before as well as to persons born after its entry into force.

3. The provisions of article 2 of this Convention shall apply only to foundlings found in the territory of a Contracting State after the entry into force of the Convention for that State.

Article 13

This Convention shall not be construed as affecting any provisions more conducive to the reduction of statelessness which may be contained in the law of any Contracting State now or hereafter in force, or may be contained in any other convention, treaty or agreement now or hereafter in force between two or more Contracting States.

Article 14

Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled by other means shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

Article 15

1. This Convention shall apply to all non-self-governing, trust, colonial and other non-metropolitan territories for the international relations of which any Contracting State is responsible; the Contracting State concerned shall, subject to the provisions of paragraph 2 of this article, at the time of signature, ratifi-

denna artikel, vid tiden för undertecknande eller ratificering av eller anslutning till konventionen uppgiva det eller de område eller områden utanför moderlandet på vilka konventionen skall tillämpas ipso facto till följd av nämnda undertecknande, ratificering eller tillträde.

2. I de fall då ett område utanför moderlandet i medborgarrättsligt hänseende ej behandlas såsom ett med moderlandet eller i de fall då föregående samtycke enligt fördragsslutande stats eller utanför moderlandet beläget områdes konstitution eller rättssedvänja kräves för konventionens tillämpning på detta område, skall sådan fördragsslutande stat sträva efter att erhålla erforderligt samtycke av området inom en tid av tolv månader från dagen för den fördragsslutande statens undertecknande av konventionen; och skall den fördragsslutande staten, när den erhållit sådant samtycke, underrätta Förenta Nationernas generalsekreterare därom. Denna konvention skall tillämpas på områden som angivits i dylik underrättelse, från och med den dag underrättelsen kom generalsekreteraren till handa.

3. Efter utgången av den i 2 mom. i denna artikel berörda tolv månadersperioden skall vederbörande fördragsslutande stater för generalsekreteraren redogöra för resultaten av sina framställningar utanför moderlandet belägna områden, för vilkas internationella förbindelser de är ansvariga och vilka icke lämnat samtycke till konventionens tillämpning.

cation or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which the Convention shall apply ipso facto as a result of such signature, ratification or accession.

2. In any case in which, for the purpose of nationality, a non-metropolitan territory is not treated as one with the metropolitan territory, or in any case in which the previous consent of a non-metropolitan territory is required by the constitutional laws or practices of the Contracting State or of the non-metropolitan territory for the application of the Convention to that territory, that Contracting State shall endeavour to secure the needed consent of the non-metropolitan territory within the period of twelve months from the date of signature of the Convention by that Contracting State, and when such consent has been obtained the Contracting State shall notify the Secretary-General of the United Nations. This Convention shall apply to the territory or territories named in such notification from the date of its receipt by the Secretary-General.

3. After the expiry of the twelve-month period mentioned in paragraph 2 of this article, the Contracting States concerned shall inform the Secretary-General of the results of the consultations with those non-metropolitan territories for whose international relations they are responsible and whose consent to the application of this Convention may have been withheld.

Artikel 16

1. Denna konvention skall stå öppen för undertecknande i Förenta Nationernas högkvarter från och med den 30 augusti 1961 till och med den 31 maj 1962.

2. Denna konvention skall stå öppen för undertecknande för

(a) varje medlem av Förenta Nationerna;

Article 16

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the United Nations from 30 August 1961 to 31 May 1962.

2. This Convention shall be open for signature on behalf of:

(a) Any State Member of the United Nations;

(b) varje annat stat, som inbjudits att delta i Förenta Nationernas konferens om eliminering eller begränsning av framtida statslöshet;

(b) Any other State invited to attend the United Nations Conference on the Elimination or Reduction of Future Statelessness;

(c) varje stat, som av Förenta Nationernas generalförsamling kan ha inbjudits att underteckna eller tillträda konventionen.

(c) Any State to which an invitation to sign or to accede may be addressed by the General Assembly of the United Nations.

3. Denna konvention skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

3. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

4. Denna konvention skall stå öppen för anslutning av de i 2 mom. i denna artikel berörda staterna. Anslutning sker genom deposition av ett anslutningsinstrument hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

4. This Convention shall be open for accession by the States referred to in paragraph 2 of this article. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Artikel 17

Article 17

1. Vid tiden för undertecknande, ratificering eller anslutning må varje stat göra förbehåll beträffande artiklarna 11, 14 eller 15.

1. At the time of signature, ratification or accession any State may make a reservation in respect of articles 11, 14 or 15.

2. Inga andra förbehåll beträffande denna konvention kommer att medgivas.

2. No other reservations to this Convention shall be admissible.

Artikel 18

Article 18

1. Denna konvention skall träda i kraft två år efter dagen för depositionen av det sjätte ratifikations- eller anslutningsinstrument.

1. This Convention shall enter into force two years after the date of the deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. För varje stat som ratificerar eller tillträder denna konvention, sedan det sjätte ratifikations- eller anslutningsinstrument deponerats, skall konventionen träda i kraft å nittonde dagen efter sådan stats deposition av sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument eller å den senare dag konventionen träder i kraft enligt bestämmelserna i 1 mom. i denna artikel.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession or on the date on which this Convention enters into force in accordance with the provisions of paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Artikel 19

Article 19

1. Varje fördragsslutande stat kan uppsäga denna konvention genom skriftligt meddelande, ställt till Förenta Nationernas generalsekreterare. Uppsägning skall träda i kraft för

1. Any Contracting State may denounce this Convention at any time by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation

vederbörande fördragsslutande stat ett år efter den dag generalsekreteraren mottog meddelande därom.

2. I fall när, enligt bestämmelserna i artikel 15, denna konvention blivit tillämplig på område beläget utanför fördragsslutande stat, må nämnda stat när som helst därefter, med vederbörande områdes samtycke, underrätta Förenta Nationernas generalsekreterare om uppsägning av konventionen separat i förhållande till ifrågavarande område. Uppsägningen skall träda i kraft ett år efter den dag meddelande därom kom generalsekreteraren tillhanda; och skall denne underrätta alla fördragsslutande stater om meddelandet och om vilken dag han mottagit detsamma.

Artikel 20

1. Förenta Nationernas generalsekreterare skall underrätta alla medlemmar av Förenta Nationerna och de icke-medlemsstater, som angivits i artikel 16, om följande förhållanden:

(a) undertecknanden, ratificeringar och anslutningar enligt artikel 16;

(b) förbehåll enligt artikel 17;

(c) dagen då konventionen träder i kraft enligt artikel 18;

(d) uppsägningar enligt artikel 19.

2. Förenta Nationernas generalsekreterare skall senast efter depositionen av det sjätte ratifikations- eller anslutningsinstrument i generalförsamlingen upptaga frågan om inrättande, i enligt med artikel 11, av ett sådant organ som anges där.

Artikel 21

Denna konvention skall registreras av Förenta Nationernas generalsekreterare den dag då den träder i kraft.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

shall take effect for the Contracting State concerned one year after the date of its receipt by the Secretary-General.

2. In cases where, in accordance with the provisions of article 15, this Convention has become applicable to a non-metropolitan territory of a Contracting State, that State may at any time thereafter, with the consent of the territory concerned, give notice to the Secretary-General of the United Nations denouncing this Convention separately in respect to that territory. The denunciation shall take effect one year after the date of the receipt of such notice by the Secretary-General, who shall notify all other Contracting States of such notice and the date of receipt thereof.

Article 20

1. The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States referred to in article 16 of the following particulars:

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 16;

(b) Reservations under article 17;

(c) The date upon which this Convention enters into force in pursuance of article 18;

(d) Denunciations under article 19.

2. The Secretary-General of the United Nations shall, after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession at the latest, bring to the attention of the General Assembly the question of the establishment, in accordance with article 11, of such a body as therein mentioned.

Article 21

This Convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its entry into force.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

Som skedde i New York den 30 augusti 1961 i ett exemplar, i vilket de engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texterna¹ äger lika vitsord och vilket exemplar skall deponeras i Förenta Nationernas arkiv. Bestyrkt avskrift därav skall av Förenta Nationernas generalsekreterare tillställas alla medlemmar av Förenta Nationerna och de icke-medlemsstater, som angivits i konventionens artikel 16.

Done at New York, this thirtieth day of August, one thousand nine hundred and sixty-one, in a single copy, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic and which shall be deposited in the archives of the United Nations, and certified copies of which shall be delivered by the Secretary-General of the United Nations to all members of the United Nations and to the non-member States referred to in article 16 of this Convention.